

PRAXIS

BULETIN INFORMATIV AL ARHIEPISCOPIEI RÂMNICULUI

Anul IV, Nr. 1, ianuarie - februarie 2019

Cuvântul Ierarhului

- 3 Postul – temelia tuturor virtuților

Reportaj

- 6 Părintele Petre Vețeleanu: „Proiectele sociale le facem pentru a-l responsabiliza și a-l recupera pe omul aflat în situații de risc socio-familial”

Eveniment

- 8 „Fiecare zi a vieții noastre trebuie să fie o participare la lucrarea mântuitoare”
9 „Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului descoperă atât împlinirea Legii, cât și desăvârșita smerire a Fiului lui Dumnezeu”
10 „Botezul Mântuitorului Hristos a făcut posibil ca fiecare dintre noi să gustăm din împărăția lui Dumnezeu”
11 „Sfântul Ioan Botezătorul ne învață că trebuie să trăim lângă Dumnezeu”
12 „Inima te duce către Împărăția Cerurilor ori spre locul de osândă veșnică”
13 Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a slujit în Catedrala Episcopală din Madrid
14 Prăznuirea Întâmpinării Domnului la Catedrala Arhiepiscopală
15 Rugăciune și binecuvântare în Parohia Adormirea Maicii Domnului - Bujoreni
16 „Rugăciunea stăruitoare, cale spre apropierea de Dumnezeu”
17 Priveghere și Liturghie arhierescă pentru cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Portărița” de la Mănăstirea Antim

- 18 „Rugăciunea smerită aduce îmbrățișarea lui Dumnezeu”
19 „Pocăința, învierea sufletului din moartea duhovnicească”
20 Lucrările ședinței anuale a Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Râmnicului
21 Poetul Mihai Eminescu, omagiat la 169 de ani de la naștere
22 Comemorarea Voievodului Mircea cel Bătrân la Mănăstirea Cozia
23 Patriarhul Justinian Marina, comemorat în satul natal

Spiritualitate

- 24 „Biserica a reînviat memoria vieții spirituale a satului”
27 Biserica de lemn din Suiеști, darul patriarhului Justinian Marina

Slujire și filantropie

- 28 Viața parohiilor
35 Întâlnire de lucru pentru dinamizarea accesului la educație – în cadrul proiectului „Alege Școala - o șansă pentru viitor!”
38 Simpozionul național cu participare internațională „Sănătatea mediului – sănătatea noastră”
39 Olimpiada de Religie pentru clasele V-XII și Gimnaziada județeană la șah
40 Activități educative ale Asociației pentru Ora de Religie din județul Vâlcea
41 Noi proiecte sociale, culturale și educative ale Asociației „Liga Femeilor Creștine Ortodoxe”
43 Incluziunea socială a rromilor, o preocupare permanentă a Bisericii Ortodoxe Române

Postul – temelia tuturor virtuților

Societatea zilelor noastre pare să fie mult mai preocupată de alimentație în general, ca educație dietistă, decât de viața ascetică recomandată de Biserică, ca urmare a lipsei dimensiunii spirituale autentice din viața omului contemporan. A respecta o anumită dietă, un anumit program de alimentație, renunțând la mâncarea de origine animală nu înseamnă că și postești, după cum și a vedea numai dimensiunea socială a postului, ca o perioadă în care nu intri în conflict cu aproapele și te străduiești să-l ajuți pe acesta, înseamnă a minimaliza postul ca ethos al creștinului.

Importanța majoră pe care spiritualitatea răsăriteană o acordă postului este datorată învățaturii antropologice și soteriologice a ei, accentuându-se faptul că omul intră în Împărăția cea veșnică a lui Hristos nu doar spiritual, ci și cu trupul, în toată deplinătatea ființei sale. Hristos Domnul a înviat cu trupul Său și S-a înălțat de-a dreapta Tatălui, urcând acolo și firea omenească. Astfel, creștinul înnoindu-se duhovnicește întru Hristos, nu se schimbă doar duhovnicește, ci și trupește, așa cum Sfântul Apostol Pavel accentuează în epistolele sale: „Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele” (Galateni V, 24).

În acest sens, trebuie să vedem în perioadele de postire rânduite de Biserică, perioade în care suntem chemați la o călătorie duhovnicească, în care, prin postire și rugăciune, este nevoie să ne transformăm duhovnicește, spre a învia și noi împreună cu Mântuitorul Hristos.

Postul, privit ca o nevoie, este un medicament, un leac împotriva înstrăinării omului de Dumnezeu și o cale de întoarcere în Casa Tatălui, pe care am pierdut-o prin neascultare, mâncând din pomul cunoștinței binelui și răului. Sfântul Vasile cel Mare arată într-o predică a sa

vechimea postului, accentuând prin aceasta importanța lui pentru fiecare creștin: „Respectă deci vechimea postului! Are aceeași vârstă ca și omenirea. Legea postului a fost dată în Paradis. Adam a primit întâia oară porunca de a posti: Nu mâncați din pomul cunoștinței binelui și răului. Cuvântul: Nu mâncați este o lege a postului și înfrânării”¹, îndemnându-ne la postire spre însănătoșirea noastră sufletească și trupească: „N-am postit, și am fost alungați din Rai! Să postim, dar, ca să ne întoarcem în Rai! Nu vezi că Lazăr a intrat prin post în Rai? Nu imita neascultarea Evei! Nu lua din nou sfātuitor pe șarpe, care ne sfātuiește să mâncăm, ca să ne cruțăm trupul! Nu-ți găsi scuza în boala trupului sau în slăbiciune! Nu-mi spune mie scuzele! Spune-le lui Dumnezeu, Care știe totul! Îmi spui că nu poți să postești! Dar să te ghistuiești în toate zilele vieții tale și să-ți strivești trupul sub greutatea mâncărurilor, poți? Știu că doctorii nu prescriu bolnavilor mâncăruri felurite, ci post și înfrânare. Cum dar? Dacă poți să postești și să te înfrânezi când ești bolnav, pentru ce spui că nu poți s-o faci când ești sănătos?”².

Sfânta Scriptură, Cuvântul lui Dumnezeu, pune înaintea ochilor noștri sufletești o serie de modele de urmat întru postire, începând cu Moise care a primit Tablele Legii (cele 10 porunci de urmat), după patruzeci de zile de post, și până la Sfântul Apostol Pavel, care întâlnindu-L pe Hristos Domnul pe drumul Damascului, nu a pus în gura lui mâncare și băutură, până nu i s-au deschis ochii prin Taina Botezului spre a-L vedea pe Hristos Cel înviat (Faptele Apostolilor IX, 9). Hristos Domnul, Dumnezeu adevărat și

¹ SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omiliile și cuvântări*, Omil. I despre post, III, în *PSB*, vol. 17, traducere, introducere și note de Pr. Dumitru Fecioru, Ed. IBMBOR, București, 1986, p. 348.

² SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omiliile și cuvântări*, Omil. I despre post, IV, în *PSB*, vol. 17, p. 349

om adevărat, a postit, făcându-Se pe Sine model în acest sens. Astfel, înainte de a-Și începe activitatea de propovăduire, postește patruzeci de zile pe Muntele Carantania. Îndemnându-ne și pe noi să ținem postul ca mijloc de luptă împotriva diavolului și a duhurilor răutății: „Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post” (Marcu IX, 29).

Sfântul Ioan Gură de Aur spunea despre post că este mama tuturor bunătăților, dascăl al cuminenței și al întregii virtuți³ și, de asemenea, că postul de patruzeci de zile este leacul sufletelor noastre⁴, iar Sfântul Ioan Casian arată necesitatea respectării Postului Mare: „Timpul în care se oferă, cum am spus, zeciuiala anuală prin cele treizeci și șase de zile și jumătate de post, a căpătat numele de Păresimi (patruzecime) pentru că, așa cum spune tradiția, și Moise, și Ilie și chiar Domnul nostru Iisus Hristos au postit câte patruzeci de zile. Taina acestui număr o explică destul de bine și cei patruzeci de ani în care Israel a zăbovit în deșert și, de asemenea, cele patruzeci de stadii prin care se spune că au trecut în chip mistic. Sau poate însăși zeciuiala a primit pe drept numele de patruzecime de la perceperea impozitelor. Așa se numește în popor acel impozit public din care se socotește pentru serviciul regelui cât ne cere și nouă regele tuturor veacurilor cu bir legitim al Păresimilor pentru trebuințele vieții noastre”⁵.

Spiritualitatea răsăriteană este strâns legată de pocăință ca schimbare a modului de viață, aceasta fiind fundamental legată de post și rugăciune ca mijloace care-l conduc pe credincios la starea de iubire față de Dumnezeu și de semenii: „Mila, răbdarea, dragostea și celelalte virtuți arătate mai înainte, în care există binele principal, nu trebuie păzite pentru posturi, ci posturile pentru ele. Trebuie să ne străduim ca, pe calea posturilor, să dobândim acele virtuți, care sunt într-adevăr bune, iar nu să le practicăm în scopul posturilor. Pentru aceasta, așadar, este folositoare înfrânarea aspră a trupului, pentru aceasta trebuie folosit leacul foamei, ca prin ele să putem ajunge la acea dragoste, în care există binele veșnic și neschimbat, în afara oricăror hotare ale vremii. Medicina, aurăria și celelalte arte, care există în această lume, nu se practică pentru instrumentele de care au nevoie, ci mai degrabă aceste unelte se pregătesc pentru practica artei respective. Ele sunt

pe cât de utile celor pricepuți, pe atât de fără rost pentru cei ce nu cunosc însăși știința artei, și, pe cât sunt de cel mai mare folos celor ce se sprijină pe ajutorul lor pentru a îndeplini ceva, pe atât nu pot fi în nici un chip bune pentru cei ce, neștiind la ce trebuie folosite, se mulțumesc doar să le aibă, pentru ei folosul constând în posedarea uneltelor, iar nu în folosirea lor practică. Așadar, bunul principal este cel pentru care se fac cele ce sunt mijlocii, iar bunul cel mai de seamă însuși nu se îndeplinește pentru alt motiv, ci numai pentru însăși bunătatea sa”⁶.

Postul nu se adresează doar unor anumite categorii de creștini, nu doar unei elite a Bisericii, ci tuturor creștinilor: „Femeile să postească și ele, că și lor le este postul tot atât de potrivit și de firesc ca și respirația. Copiii să fie adăpați cu apa postului, ca și plantele bine crescute. Bătrânilor le este ușor postul pentru că de mult s-au obișnuit cu el. Călătorilor postul le este tovarăș bun de drum; îi face ușori și sprinteni, pe când îmbuibarea îi silește să ducă poveri, să poarte în spate greutatea cu care s-au desfătat. Când soldații pleacă la luptă într-o țară îndepărtată iau cu ei alimentele de trebuință hranei, nu plăcerii. Iar noi, care pornim la luptă cu dușmanii nevăzuți, care ne grăbim spre patria cea de sus, nu trebuie oare să ne mulțumim numai cu cele de trebuință hranei sufletului, mai ales că suntem neconținut pe câmpul de bătaie?”⁷. Același sfânt al Bisericii noastre, Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, arată că nu doar cei sănătoși au nevoie de postire, ci și cei bolnavi: „Bolnavilor, primiți postul, mama sănătății voastre! Sănătoșilor, primiți postul, păzitorul sănătății voastre!”⁸.

Perioada de postire este o perioadă în care, pe lângă abținerea de la anumite alimente, credinciosul adoptă un program duhovnicesc mai strict, constând în intensificare rugăciunii, a milosteniei, a luptei împotriva patimilor: „Care e folosul că postești cu trupul, dar îți încarci sufletul cu mii și mii de păcate?”⁹. Astfel, vădit lucru este că postirea devine un mod de a fi pentru creștin: „Nu postiți în judecăți și în certuri. Nu mânânci carne, dar mânânci pe fratele tău!”¹⁰.

Postul nu este o valoare în sine, ci un mijloc de a dobândi apropierea de Dumnezeu, a ne întări în dragostea de El și de semenii. Postul trebuie însoțit de credință statornică și de fapte bune pentru a fi primit de Dumnezeu: „Posturile

³ SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, *Omilii la Facere*, I, I, în PSB, vol. 21, traducere, introducere și note de Pr. Dumitru Fecioru, Ed. IBMBOR, București, 1987, p. 32.

⁴ SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, *Omilii la Facere*, I, I, în PSB, vol. 21, p. 31.

⁵ SFÂNTUL IOAN CASIAN, *Convorbiri duhovnicești*, Partea a III-a, Întâia convorbire cu părintele Theonas, Cap. XXVIII, 1-2, în PSB, vol. 57, traducere de prof. Vasile Cojocaru și prof. David Popescu, Ed. IBMBOR, București, 1990, p. 683.

⁶ SFÂNTUL IOAN CASIAN, *Convorbiri duhovnicești*, III, Cap. XV, 1-2, în PSB, vol. 57, p. 675

⁷ SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omilii și cuvântări*, Omil. a II-a despre post, II, în PSB, vol. 17, p. 359

⁸ SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omilii și cuvântări*, Omil. a II-a despre post, VII, în PSB, vol. 17, pp. 362-363

⁹ SFÂNTUL VASILE CEL MARE, *Omilii la Hexaemeron*, omil. a VIII-a, VIII, în PSB, vol. 17, p. 168

¹⁰ SFÂNTUL VASILE CEL MARE, „*Omilii și cuvântări*, Omil. I despre post, X”, în PSB, vol. 17, p. 356

voastre să nu fie ca cele ale fățarnicilor, că ei postesc luna și joia; voi, însă, să postiți miercuria și vinerea. Postește, dar, lui Dumnezeu, un post ca acesta: să nu faci nici o faptă rea în viața ta, ci slujește Domnului cu inimă curată păzind poruncile Lui și mergând pe calea hotărârilor Lui; să nu se suie în inima ta nici o poftă rea; crede, însă, lui Dumnezeu, că dacă vei face acestea, dacă te vei teme de El și dacă te vei înfrâna de la orice lucru rău, vei trăi în Dumnezeu. Dacă vei face acestea, vei posti post mare și primit de Domnul¹¹.

Postul, ca orice alt mijloc de curățire de păcat și înălțare duhovnicească, are nevoie de o atenție deosebită. Lipsa de discernământ duce la exagerare și rătăcire: „Dar pentru ca postul să fie vrednic de laudă, nu-i de ajuns numai să ne înfrânăm de la mâncăruri; trebuie să postim post primit și bineplăcut lui Dumnezeu. Iar postul adevărat este înstrăinarea de păcat, înfrânarea limbii, oprirea mâniei, îndepărtarea de poftă, de bârfeli, de minciună, de jurământul strâmb. Lipsa acestora este post adevărat. În ele stă postul cel bun¹².

Cele două aspecte ale postului, duhovnicesc și trupesc, trebuie armonios îmbinate pentru a nu lăsa vătămător pentru viața duhovnicească. În acest sens, o exagerare a vremurilor noastre este un accent fals exagerat pe postul duhovnicesc, devalorizându-l pe cel trupesc, în urma interpretării eronate a cuvintelor Mântuitorului: „Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea spurcă pe om” (Matei XV, 11). Aceste cuvinte nu se referă nicidecum la post, dacă le citim în contextul lor, așa cum este firesc. Importanța laturii spirituale ale postului nu minimalizează cu nimic aspectul trupesc, ci dimpotrivă. Comoditatea noastră nu poate justifica atitudinea eronată pe care o avem față de post.

Aspectul duhovnicesc al postului trebuie să-l însoțească pe creștin întotdeauna pentru că nu sunt doar anumite perioade ale anului când trebuie să facem bine, ci binele trebuie cultivat fără încetare: „Numai atunci darul postirii devine o ofrandă plăcută lui Dumnezeu, când el s-a desăvârșit prin roadele dragostei¹³.

Este nevoie ca postul să ne fie un continuu efort duhovnicesc de a ne schimba raportarea noastră la semeni și la Dumnezeu. Înnoirea noastră duhovnicească întru Hristos Domnul nu se poate împlini fără acest principal mijloc pe care ni l-a lăsat Dumnezeu: postirea, așa cum dumnezeiescul părinte Grigorie Palama ne învață: „Vrea cineva să găsească viață și har în Dumnezeu

și de la Dumnezeu? Să fugă atunci de neînfrânarea aducătoare de moarte și să vină degrabă la postul cel dumnezeiesc și la cumpătare, ca să se întoarcă el într-o bucuria Raiului¹⁴.

Postul, ca principal termen al dimensiunii ascetice a Bisericii este foarte important în viața creștină, el asigurând păstrarea credinciosului în viețuirea autentică a creștinismului. La curăția sufletului nu se ajunge fără plângerea păcatelor, fără o pocăință asumată, însoțită de o postire adevărată. Curăția minții este „cugetarea ajunsă în cele dumnezeiești, după lucrarea virtuților¹⁵, iar fără postire niciodată mintea nu se va curăți de imaginile și gândurile păcătoase.

Să nu înțelegem postul ca o interdicție, ca un lucru exterior formal pe care trebuie să-l împlinim, ci, așa cum întreaga teologie patristică ne învață, postul este o foame și o însetare după Dumnezeu. Este un mod liturgic de a viețui în lume ca mădular viu al Bisericii. Cine nu postește, se exclude singur din comuniunea cu cei ce se străduiesc, cu timp și fără timp, să viețuiască în Biserică.

Acest post se cuvine a-l trăi ca și cum ar fi ultimul lucru pe care îl facem în viața noastră, ca și cum aceasta este ultima noastră șansă de a reveni în Casa Tatălui Cel Ceresc, din care ne-a izgonit păcatul neascultării, luând aminte la textul liturgic de la începutul Postului Mare: „Adam a fost scos din Rai pentru neascultare, și de la desfătare a fost lepădat, amăgit fiind de vorbele femeii, și gol a șezut în preajma locului, tânguindu-se: vai mie! Deci să ne sârguim toți să primim vremea Postului, supunându-ne evangheliceștilor rânduieli; ca prin ele făcându-ne plăcuți lui Hristos să dobândim iarăși sălășluirea Raiului¹⁶.

Să ne dăruimă Dumnezeu tuturor post binecuvântat, cu roade multe sufletești, ca prin acestea să dobândim Raiul cel pierdut, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

† VARSANUFIE

Arhiepiscopul Râmnicului

¹⁴ SFÂNTUL GRIGORIE PALAMA, *Omilia a XIII-a*, 3, în *Omiliile*, vol. I, traducere de Dr. Constantin Daniel, Ed. Anastasia, București, 2012, p. 150.

¹⁵ SFÂNTUL ISAAC SIRUL, Cuvântul 83, în în *Filocalia*, vol. X, Ed. IBMO, București, 2015, p. 413.

¹⁶ *Triodul*, ediția a VIII-a, Ed. IBMBOR, București, 1986, p. 88.

Părintele Petre Vețeanu: „Proiectele sociale le facem pentru a-l responsabiliza și a-l recupera pe omul aflat în situații de risc socio- familiar”

Proiectele sociale le facem nu numai pentru a dăru, căci aceasta înseamnă filantropie, sau milostenie, și asta se realizează în toate bisericile, ci pentru a-l responsabiliza și, astfel, a-l recupera pe omul aflat în situații de risc socio-familiar”. Cu acest gând a început încă din anul 1996 părintele Petre Vețeanu, de la Parohia Trăistari din Ocnele Mari, județul Vâlcea, lucrarea socială în parohie, pe care a dezvoltat-o, făcând-o un exemplu de bune practici nu numai la nivel local, ci național.

În prezent, Parohia Trăistari din Ocnele Mari desfășoară 3 proiecte sociale acreditate și 5 proiecte filantropice de ajutorare, toate potrivit normelor în vigoare, iar activitățile parohiei sunt organizate în colaborare cu Fundația „Inimă pentru Inimă”, Arhiepiscopia Râmnicului dar și cu alte instituții locale. Părintele Petre Vețeanu a început lucrarea socială în anul 1996, îngrijind trei copii bolnavi de SIDA, însă din anul 2001 activitatea s-a intensificat când a venit întru ajutorarea celor sinistrați de alunecările de teren de la Ocnele Mari. Astfel, parohia a donat un teren pe care s-au construit case pentru cei rămași fără acoperiș deasupra capului.

„În acel context am început la Copăcelu, cu ajutorul credincioșilor, construirea unui centru rezidențial pentru copiii abandonați, care funcționează din anul 2006 cu autorizație, în cadrul unui parteneriat cu Fundația «Inimă pentru inimă». La început a fost

un centru de reconversie profesională pentru tinerii proveniți din centrele de plasament, pentru a-i ajuta ca să se integreze mai ușor socio-profesional. Apoi, datorită bunei colaborări cu DGASPC Vâlcea, proiectul s-a dezvoltat pentru că urmărim să ajutăm și pe copiii proveniți din centrul de primiri în regim de urgență al DGASPC Vâlcea, pe copii din familii dezorganizate, abandonați de părinți sau în alte situații socio-familiale. În prezent, avem în grijă 14 copii în centrul rezidențial”, ne-a relatat părintele Petre Vețeanu.

Din cauza riscului ridicat de abandon familial și școlar cu care se confruntau mulți dintre copiii din comunitate, dar și din împrejurimi, părintele Petre Vețeanu a implementat un nou proiect, și anume Centrul de zi „Petria”. Astfel, până la 20 de copii, cu vârste între 3 și 7 ani, proveniți din familii dezorganizate sau monoparentale, beneficiază de serviciile acestui așezământ: „Acest proiect a fost primul din sudul României și a funcționat ca centru pilot din anul 2004. În prezent se derulează pentru 15 copii cu vârstele cuprinse între 3 și 7 ani, dintre care doi dezvoltă probleme comportamentale, zece au probleme sociale și trei sunt din familii, tocmai pentru a se realiza incluziunea socială a celor cu dificultăți. Proiectele sociale se desfășoară nu numai pentru a dăru, căci aceasta înseamnă filantropie, sau milostenie, și asta se realizează în toate bisericile, ci pentru a-l responsabiliza și, astfel, a-l recupera pe omul aflat în situații de risc socio-familiar. Există în societatea actuală două mari necesități, și anume

una a copiilor semi-abandonați, ai căror părinți sunt plecați să lucreze în străinătate și pentru care trebuie intervenit foarte repede, pentru că adesea se ajunge la semianalfabetism și la un suicid psihologic al copilului, iar a doua se referă la copiii care se nasc cu probleme de sănătate și care sunt foarte greu incluși în învățământul obișnuit. Astfel, noi îi pregătim pentru ca ei să poată fi incluși apoi în grupele de grădiniță, sau de învățământ primar”, a mai explicat părintele Petre Vețeanu.

Centrul de zi funcționează în parteneriat cu Arhiepiscopia

Râmnicului, întrucât casa aparține Arhiepiscopiei. Selecția copiilor este realizată de un comitet de specialitate, format din specialiști de la DGASPC Vâlcea, Direcția de Asistență Socială a Primăriei Municipiului Râmnicu Vâlcea, respectiv a Primăriei orașului Ocnele Mari. Totodată, Parohia Trăistari are un parteneriat cu cabinetele medicilor de familie din partea de sud a mun. Râmnicu Vâlcea și cu grădinițele de copii din zona Copăcelu-Căzănești-Colonie Nuci care furnizează date despre copiii aflați în situații de risc social.

Proiectul social „Masa pe roți”

Din anul 2012, părintele Petre Vețeanu a reușit și licențierea cantinei parohiale, prin intermediul căreia derulează cel de-al treilea proiect, intitulat „Masa pe roți”. Beneficiari sunt 50 de persoane vârstnice din parohie, lipsiți de posibilitatea de a merge, sau cu diferite neputințe trupești, care sunt pur și simplu abandonate de către copiii lor. Tot de acest ajutor beneficiază și 10 persoane de etnie rromă.

„Tuturor acestor persoane le asigurăm o masă caldă, de luni până vineri, în sistem catering. Totodată li se oferă și o îngrijire periodică din punct de vedere igienico-sanitar, consiliere psiho-religioasă făcută de către persoane de specialitate. Tot în cadrul acestui proiect asigurăm masă persoanelor găzduite la Centrul social de urgență «Ioana» din cadrul Primăriei Municipiului Râmnicu Vâlcea. În cadrul aceluiași proiect am intervenit, ocazional, și cu alte donații pentru beneficiari, constând în haine și produse pentru igienă, dar și echipamente medicale pentru cabinetele medicale. Ne dorim, astfel, să prevenim abandonul acestor persoane vârstnice, care nu sunt instituționalizate”, a reliefat parohul

bisericii Parohiei Trăistari.

În toată această amplă activitate, părintele Vețeanu nu este singur, ci este ajutat de către preoții co-slujitori Bogdan Vasile Nistor și Bogdan Vasile Brădeanu. Împreună lucrează pentru a oferi soluții concrete unei societăți care se confruntă cu o multitudine de probleme, pe care însăși oamenii le creează în mod voit, sau nu. Însă, contextul socio-economic actual îngreunează dezvoltarea proiectelor sociale, mai ales că parohia, prin resurse proprii și donațiile primite, susține integral salarizarea celor 20 de angajați din cele trei centre, deși pentru buna desfășurare a proiectelor ar fi nevoie de mai multe persoane. Un ajutor substanțial vine din partea S.C. Boromir S.A., precum și din partea unor parohii ortodoxe românești din Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale, respectiv Mitropolia Ortodoxă Română a Germaniei, Europei Centrale și de Nord, care organizează colecte de bani și alte obiecte necesare.

Parohia Trăistari derulează și alte proiecte pentru prevenirea abandonului nou-născuților din maternitățile Râmnicu Vâlcea și Brașov; pentru dotarea persoanelor cu dizabilități fizice cu diverse aparate de deplasare și confort, precum și pentru susținerea financiară a copiilor cu rezultate foarte bune la învățătură, așa cum este cazul unui tânăr olimpic la matematică. Dimpneună cu activitatea în domeniul social, Parohia Trăistari, în colaborare cu mai multe instituții din țară și din străinătate, desfășoară și activități cultural-religioase, precum Festivalul național de poezie creștină „Vasile Militaru”, ajuns la cea de-a 14-a ediție, sau Tabăra de vară de pictură, care este bianuală.

Osteneala acestor preoți este mare, însă mare le este și împlinirea sufletească atunci când văd cum tristețea se preschimbă în bucurie pe chipurile semenilor ajutați. Dând dovadă de sensibilitatea unui părinte care se jertfește pentru binele copiilor săi, acești preoți se străduiesc să schimbe mentalitățile oamenilor, oferindu-le un exemplu pe care să-l urmeze în relația lor cu semenii și conștientizându-i că orice faptă bună, pe care la rândul lor o vor face, va aduce bucurie și speranță într-un viitor pe care mulți îl gândesc a fi din ce în ce mai sumbru.

„Fiecare zi a vieții noastre trebuie să fie o participare la lucrarea mântuitoare”

În noaptea dintre ani, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea slujba Acatistului Mântuitorului Hristos, continuată cu slujba de *Te Deum* și a Aghesmei mici.

Înaltpreasfinția Sa a arătat în cuvântul de învățătură împărtășit preoților și credincioșilor, la începutul noului an, că „*fiecare zi a vieții noastre trebuie să fie o participare la lucrarea mântuitoare, pentru că Biserica reprezintă o extindere a lucrării lui Hristos în umanitate. Mântuitorul Însuși, înainte de Înălțarea Sa la ceruri, trimițând pe Apostoli la propovăduirea Evangheliei, îi asigură că «voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului» (Matei XXVIII, 20)*”.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a vorbit apoi despre buna folosire a timpului, „*pe care Dumnezeu ni-l dăruiește, pentru a înmulți talanții, simțind bucuria duhovnicească ce ne învăluie în momentul în care săvârșim faptele bune*”.

Alături de Înaltpreasfinția Sa au fost prezenți părinții consilieri, părinții slujitori ai Catedralei Arhiepiscopale și preoți de la bisericile din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului descoperă atât împlinirea Legii, cât și desăvârșita smerire a Fiului lui Dumnezeu”

Înaltpreasfinția Sa a arătat că „Anul 2019 a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii noastre ca «Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari) și Anul comemorativ al patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moisescu și al traducătorilor de cărți bisericești», astfel și în Arhiepiscopia Râmnicului se vor desfășura o serie de activități prin care nu doar că vom omagia personalitățile din trecutul Neamului nostru, care s-au remarcat printr-o activitate administrativ-gospodărească deosebită, ci, mai mult, vom învăța că fiecare, întru chemarea sa, trebuie să își pună în valoare talantul pe care l-a primit de la Dumnezeu și să înmulțească talanții primiți în dar spre întărirea în iubirea milostivă, după exemplul vrednicilor noștri înaintași”.

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea în ziua de 1 ianuarie, când Biserica face pomenire Tăierii-împrejur cea după trup a Domnului, a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare și Anului Nou civil.

În cuvântul de învățătură împărtășit celor prezenți, Chiriarhul Râmnicului a precizat că „Înomenirea Mântuitorului Hristos este semnul văzut al iubirii infinite a lui Dumnezeu față de oameni, spre a-i ridica pe aceștia din robia păcatului, iar Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului descoperă atât împlinirea Legii, cât și desăvârșita smerire a Fiului lui Dumnezeu, încredințându-ne, încă o dată, că a luat fire omenească adevărată.

Sfântul Epifanie învăța că «tăierea împrejur după trup l-a pregătit pe om și i-a slujit până la Botez, care este tăierea cea mare împrejur, căci prin el ne izbăvim de păcate și ne pecetluim cu numele lui Dumnezeu. Punerea peceții cu numele lui Hristos este recunoașterea că Îi aparținem».

Prin Botez dobândim nașterea duhovnicească, întrucât «celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat puterea ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din pofta trupească, nici din pofta bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut» (Ioan 1, 12-13)”.

„Botezul Mântuitorului Hristos a făcut posibil ca fiecare dintre noi să gustăm din împărăția lui Dumnezeu”

În această zi se împlinesc cuvintele proorocilor pentru că Dumnezeu Se preaslăvește arătându-Se în Slava Sa. Fiul lui Dumnezeu primește botezul din mâna robului, Creatorul este botezat de creatura Lui, Duhul Se coboară din înaltul cerului în chip de porumbel iar Tatăl grăiește: *Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit*, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Sfânta Liturghie săvârșită în Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

Vorbind despre Epifanie, adică despre Arătarea Domnului, Înaltpreasfinția Sa a tâlcuit pasajele scripturistice din Vechiul Testament care reliefează lucrarea de revelare a Preasfintei Treimi, subliniind că *„Legea a fost pedagog către Hristos, iar la Botezul Domnului arătarea este desăvârșită. În această zi, Sfânta Treime Se descoperă omului: Tatăl mărturisește despre Fiul Care, rămânând pe pământ, învățând, vindecând, înviind, arată calea spre sfințire, iar Duhul Sfânt, Cel Care Se coboară în chip de porumbel în momentul Botezului Fiului, sfințește viețile oamenilor, conducându-i spre veșnica comuniune a lor cu Dumnezeu.*

Botezul Mântuitorului Hristos a făcut posibil ca fiecare dintre noi să gustăm din împărăția lui Dumnezeu. Atunci când am primit botezul în numele Sfintei Treimi, după porunca Mântuitorului dată Sfinților Apostoli: «Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh», am fost chemați să devenim fiii lui Dumnezeu, cetățeni ai Raiului, împreună locuitori cu sfinții.

Această sfințenie să o păstrăm și să o mărturisim prin faptele noastre care trebuie să îplinească sfaturile evanghelice, poruncile Mântuitorului Hristos”.

Înainte de otpustul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a săvârșit Sfințirea cea Mare a apei (Slujba Aghesmei Mari) în fața Catedralei Arhiepiscopale.

„Sfântul Ioan Botezătorul ne învață că trebuie să trăim lângă Dumnezeu”

Sfântul Ioan Botezătorul este un model de sfințenie care ne învață că trebuie să fim cumpătați și să trăim lângă Dumnezeu”, le-a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, preoților și credincioșilor Parohiei Sfântul Ioan Botezătorul din municipiul Râmnicu-Vâlcea la sărbătoarea hramului bisericii.

Împărtășind bucuria credincioșilor care i-au oferit flori la intrarea în lăcașul de cult, Înaltpreasfinția Sa a subliniat că florile simbolizează virtuțile Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul: smerenia, înfrânarea și cumpătarea, blândețea, răbdarea, dreptatea și curajul mărturisirii.

„Sfântul Ioan este întâlnit la Iordan ca un om care a învins patimile și a cerut oamenilor pocăința, muștrând viciile și obiceiurile rele ale vameșilor, fariseilor și ale tuturor celorlalți”, a arătat Chiriarhul Râmnicului în cuvântul de învățătură.

„Dreptatea și sfințenia sa au fost recunoscute de către oamenii din popor, care îl considerau un mare prooroc, însă Sfântul Ioan s-a arătat pildă de smerenie, zicând: «Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui» (Luca III, 4). Prin el s-a împlinit ceea ce proorocul Maleahi spunea: «Iată, Eu am trimis pe îngerul Meu și va găti calea înaintea feței Mele» (Maleahi III, 1).

Când Domnul a venit la Iordan, unde profetul Ioan vorbea poporului și boteza, acesta, cunoscându-L prin

descoperirea Sfântului Duh pe Mântuitorul, L-a arătat lumii: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii. Acesta este despre care eu am zis: După mine vine un bărbat, care a fost înainte de mine, fiindcă mai înainte de mine era. Și eu nu-l știam, dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă. Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și a rămas peste El; și eu nu-L știam pe El, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Peste care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acesta este Cel ce botează cu Duhul Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu» (Ioan I, 29-34).

Sfântul Ioan Botezătorul, deși inițial nu îndrăznește a boteza pe Mesia, rămâne ascultător față de Dumnezeu și, smerindu-se, el, creatura, botează pe Creator, îndemnându-i pe ucenicii săi și pe toți oamenii din popor: pe Acesta să-L ascultați.

Om al dreptății, Sfântul Ioan ne învață că trebuie să-L căutăm și să-L mărturisim pe Dumnezeu prin faptele noastre, fiind un îndemn permanent de sfințenie”, a încheiat Înaltpreasfinția Sa.

„Inima te duce către Împărăția Cerurilor ori spre locul de osândă veșnică”

Mântuitorul, după ce Sfântul Ioan Botezătorul a fost prins în ținutul Iudeii și întemnițat de regele Irod, a plecat din cetatea Nazaret și a mers în Galileea, unde S-a așezat în cetatea Capernaum”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în cuvântul de învățătură rostit în Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea, duminică, 13 ianuarie.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a vorbit despre cetățile Betleem, Nazaret și Capernaum, „cetăți care au rămas pentru veșnicie în pomenirea tuturor creștinilor prin faptul că în unele a locuit, iar în altele a săvârșit nenumărate minuni. Pentru că a locuit în Nazaret până la vârsta de 30 de ani a fost numit «Nazarineanul», iar pentru timpul petrecut și minunile săvârșite în Capernaum, cetate din Galileea, a fost numit «galileeanul»

Începutul activității Mântuitorului Hristos în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, este văzut de Sfântul Evanghelist Matei drept împlinirea unei vechi profeții, amintind textul din Isaia VIII, 23 - IX,1 care arătase că «Căci nu va mai fi întuneric pentru țara care era în nevoie. În vremurile de demult el a supus pământul Zabulonului și ținutul lui Neftali; în vremurile cele de pe urmă el va acoperi de slavă calea mării, celălalt țărm al Iordanului, Galileea neamurilor. Poporul care locuia întru întuneric va

vedea lumină mare și voi cei ce locuiți în latura umbrei morții lumină va străluci peste voi».

Capernaumul devine de fapt «patria Sa» (Matei XIII, 54; Marcu VI, 1) datorită nenumăratelor minuni pe care le va săvârși acolo. Cu toate acestea, cuvântul cu care Își începe propovăduirea: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor», nu este ascultat și împlinit de toți locuitorii cetății, aceștia rămânând în întuneric și în necredință, în umbra morții, deși Domnul Iisus Hristos era «Lumina lumii» (Ioan VIII, 12). De aceea, alături de alte cetăți, cetatea Capernaum este vădită de Mântuitorul înainte de patima Sa: «Și tu, Capernaume: N-ai fost înălțat până la cer? Până la iad te vei coborî. Căci de s-ar fi făcut în Sodoma minunile ce s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi» (Matei XI, 23).

Cuvintele «**Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor**», erau aceleași cuvinte cu care și Sfântul Ioan Botezătorul își începea propovăduirea lângă râul Iordan. Prin aceste cuvinte, Mântuitorul cerea depărtarea de păcate, umblarea în cărările Domnului și la participarea la realitatea cea nouă a viețuirii întru Dumnezeu”.

Mai mult, vorbind despre Împărăția Cerurilor, Mântuitorul a spus: „Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru» (Luca XVII, 21), pentru că acolo Îl primești și Îl slăvești pe Dumnezeu, și inima te duce către Împărăția Cerurilor ori spre locul de osândă veșnică”, a arătat Înaltpreasfinția Sa.

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a slujit în Catedrala Episcopală din Madrid

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie, duminică, 27 ianuarie, împreună cu Preasfințitul Părinte Timotei, Episcopul Ortodox Român al Spaniei și Portugaliei, în Catedrala Ortodoxă Română din Madrid.

În cuvântul de învățătură rostit după citirea pericopei evanghelice, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a explicat credincioșilor prezenți minunea pe care Mântuitorul a săvârșit-o în Ierihon, unde l-a vindecat pe orbul din naștere. Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că „deși nu îl vede pe Hristos cu ochii trupești, orbul, prin credință, îl cunoaște pe Mesia și a cerut tămăduirea neputinței sale, simțind puterea vindecătoare a lui Dumnezeu. Fariseii, din cauza necredinței lor, nu l-au recunoscut pe Mântuitorul Hristos, deși au fost prezenți în multe momente în care Mântuitorul vindeca orbi, schiopi sau leproși.

În acest sens, Sfântul Maxim Mărturisitorul amintește în scrierile sale despre virtutea credinței ca fiind puterea de legătură spirituală care realizează unirea în chip nemijlocit și mai presus de înțelegere a credinciosului cu Dumnezeu.

Credința, ca legătură vie dintre credincios și Dumnezeu, se arată a fi pregustarea Împărăției Preasfintei Treimi sau înaintevederea slavei lui Dumnezeu. Orbul chiar dacă nu putea să le vadă pe cele materiale din lumea aceasta, l-a văzut și l-a recunoscut pe Hristos ca Dumnezeu adevărat, Proniatorul întregii creații.

Pentru a-l cunoaște pe Dumnezeu trebuie să citim Sfânta Scriptură, rămânând în tâlcuirea dată de Duhul Sfânt prin părinții Bisericii. Înțelegerea textului scripturistic nu o putem afla în nicio altă parte, decât în Biserică. Biserica este garanta dreptei noastre învățături ca singură moștenitoare și păstrătoare a gândirii Sfinților Părinți în Duhul Sfânt, ei fiind aceia despre care Sfântul Apostol Pavel spune că au «minte a lui Hristos».

În afară de credință, este nevoie de împărășirea de harul dumnezeiesc, precum și de săvârșirea faptelor bune întrucât credința fără fapte este moartă”.

După terminarea Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Timotei a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie pentru împreună slujire, evocând prietenia frățască care îi leagă de mulți ani.

Prăznuirea Întâmpinării Domnului la Catedrala Arhiepiscopală

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului pune înaintea ochilor noștri sufletești acest îndemn de a-L întâmpina și noi pe Domnul Iisus Hristos în fiecare zi, de a ieși în întâmpinarea Lui, precum El iese în întâmpinarea noastră”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, sâmbătă, 2 februarie. Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

După rostirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a reliefat semnificațiile teologice ale sărbătorii închinată aducerii Dumnezeiescului Prunc la Templul din Ierusalim, la 40 de zile de la Nașterea Sa, de către Preasfânta Sa Maică și de către Dreptul Iosif.

La Templul din Ierusalim, Dreptul Simeon, unul dintre traducătorii Legii Vechi în limba greacă, primește în brațe pe Pruncul Iisus, proorocește despre El, ca fiind Lumina tuturor popoarelor și preamărește pe Dumnezeu cu cântarea: „Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca II, 29-32). De asemenea, Pruncul Iisus Hristos este întâmpinat de proorocița Ana, care a profețit că El este Mântuitorul, Cel vestit de toți proorocii.

„Sărbătoarea Întâmpinării Domnului pune înaintea ochilor noștri sufletești acest îndemn de a-L întâmpina și noi pe Domnul Iisus Hristos în fiecare zi, de a ieși în întâmpinarea Lui, precum

El iese în întâmpinarea noastră; de a Îi dăruia din timpul pe care El ni l-a dăruit. De aceea, să ne întrebăm fiecare: oare cât timp Îi dăruim noi Lui? Astfel, să-L întâmpinăm pe Dumnezeu în sfânta biserică, în casa Sa, să-L întâmpinăm atunci când vedem pe cei cu care El Se identifică, și anume pe cei mai mici și care au nevoie de ajutor, care sunt flămânzi, însetați, bolnavi, care sunt în nevoie, sau sunt privați de libertate. Să-L întâmpinăm pe Dumnezeu mai ales în inima noastră, înălțând gând de rugăciune atunci când ne trezim, căutând să Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dăruit încă o zi, iar atunci când ne culcăm, să Îi mulțumim că ne-a ferit de toată întâmplarea cea rea”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

Rugăciune și binecuvântare în Biserica *Adormirea Maicii Domnului* - a Parohiei Bujoreni

In Duminica a 32-a după Rusalii, 3 februarie 2019, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie în Biserica *Adormirea Maicii Domnului* a Parohiei Bujoreni, Protoieria Călimănești.

„În Evanghelia de astăzi avem exemplul vameșului Zaheu, un om care era păcătos și care a devenit drept înaintea lui Dumnezeu, prin pocăința pe care a făcut-o și prin hotărârea lui de a se îndrepta. Vameșii erau socotiți ca fiind oameni păcătoși, așa precum vedem și din pilda «Vameșului și a Fariseului», în care fariseul îl desconsidera pe vameșul care se ruga cu smerenie și cu fală mulțumea lui Dumnezeu că nu este asemenea acestuia. Vameșii erau disprețuiți pentru că luau cu nedrept ceea ce nu li se cuvenea. Dar acest om din Evanghelia de astăzi este un exemplu pentru fiecare dintre noi, pentru că el ne învață ce trebuie să facem ca să ne mântuim, ca să ne îndreptăm înaintea lui Dumnezeu. Atât de mare a fost surprinderea acestui vameș de venirea Domnului Hristos în casa sa încât, nu numai că s-a pocăit și a hotărât să nu mai păcătuiască, dar a și promis ca acelor oameni pe care i-a nedreptățit să le dăruiască împătrit înapoi”, a explicat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie, în cuvântul de învățătură rostit la finalul Sfintei Liturghii.

De asemenea, Părintele Arhiepiscop Varsanufie a

mulțumit credincioșilor prezenți pentru împreună rugăciune și i-a îndemnat să păstreze nădejdea mântuirii, în pofida încercărilor vieții.

„Ne bucurăm că ați înălțat rugăciuni lui Dumnezeu pentru dumneavoastră, pentru cei care vă sunt apropiați și pe care îi purtați în inimă și în suflet. Dumnezeu să vă dea putere să aveți nădejdea mântuirii și să treceți peste toată purtarea cea rea și peste ispite, ca să ajungeți la limanul mântuirii. Așa ne învață Mântuitorul Hristos că se întâmplă cu toți cei care poartă numele Său, adică se numesc creștini, care păstrează credința cea adevărată, în care ne-am născut, am crescut și pe care suntem datori să o mărturisim mai departe”, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Părintele paroh Marcel Tănăsie a mulțumit Părintelui Arhiepiscop Varsanufie pentru binecuvântarea credincioșilor și slujire.

Biserica *Adormirea Maicii Domnului* din comuna Bujoreni este monument istoric, forma actuală a locașului de cult datând din anul 1812. Ansamblul iconografic păstrează scene din pictura originală.

Duminică, 10 februarie, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a săvârșit Sfânta Liturghie la Paraclisul arhiepiscopal *Buna-Vestire* din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a evidențiat puterea credinței și a rugăciunii stăruitoare ale femeii cananeence, datorită cărora Mântuitorul Hristos i-a vindecat fiica.

„Învățăm din istorisirea acestei minuni pe care a făcut-o Mântuitorul, în părțile Tirului și ale Sidonului, cât de important este să avem rugăciune stăruitoare. Și noi, de multe ori, ne rugăm lui Dumnezeu și vedem că Dumnezeu nu răspunde întotdeauna cererilor

noastre, însă El veghează asupra fiecăruia din noi. Pentru Dumnezeu fiecare dintre noi este important, deoarece purtăm chipul Său. Prin întreita afundare în apa botezului, în numele Sfintei Treimi, noi am devenit fii ai lui Dumnezeu și membrii ai Bisericii pe care El a întemeiat-o cu scump Sângele Său. De aceea, trebuie să luăm seama și să îi botezăm pe copiii noștri, pentru ca ei să nu se înstrăineze de Biserica lui Hristos, iar apoi să-i purtăm, ca părinți sau nași, în rugăciunile noastre către Dumnezeu, așa cum vedem

„Rugăciunea stăruitoare, cale spre apropierea de Dumnezeu”

că făcea femeia cananeeancă pentru fiica sa. Durerea fiicei sale devenise suferință de nesuportat pentru ea și astfel îi cere lui Dumnezeu să o miluiască”, a spus Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

„Rugăciunea, a subliniat Chiriarhul Râmnicului, este cel mai scump lucru pe care îl poate împlini omul înaintea lui Dumnezeu în viața aceasta”.

„Rugăciunea este singurul mod prin care noi, personal, putem să vorbim cu Dumnezeu, prin care putem simți prezența Lui, dar și ajutorul Acestuia. Cuvintele rugăciunilor, pe care le citim din cărțile de rugăciuni, Psaltire sau ascultând sfintele slujbe sunt foarte dulci, dar și pline de putere duhovnicească, pe când cuvintele noastre sunt foarte sărace, lipsite de tăria Duhului Sfânt, sub inspirația Căruia le-au alcătuit Sfinții Părinți. De fiecare dată când deschidem o carte de rugăciuni, vedem cât de înțelepte sunt aceste cuvinte și câtă liniște sufletească ne aduc”.

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit un Trisaghion la mormântul părintelui Paul Octavian Stănculescu (1 aprilie 1976 – 11 ianuarie 2013), slujitor la această biserică, unde a și binecuvântat noua cruce care a fost așezată la căpătâiul părintelui Paul. *„Părintele Paul Octavian s-a jertfit pe sine ca o lumânare pentru toți cei care pășeau pragul acestei biserici și care căutau un cuvânt sau un sfat bun, pentru tineri și bătrâni, care doreau să-și mărturisească păcatele, pentru toți cei care au avut loc în inima lui, iar în inima lui au fost toți cei care îl căutau”, a subliniat Părintele Arhiepiscop Varsanufie.*

Priveghere și Liturghie arhierescă pentru cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Portărița” de la Mănăstirea Antim

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhi-episcopul Râmnicului, a săvârșit în seara zilei de luni, 11 februarie, slujba Privegherii, continuată cu Sfânta Liturghie în noaptea de 12 februarie, la Mănăstirea Antim, cu prilejul sărbătoririi Icoanei Maicii Domnului „Portărița”.

În cuvântul de învățătură împărtășit obștii mănăstirii și pelerinilor prezenți la slujba de priveghere, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie a arătat că „nu avem altă mijlocitoare înaintea lui Dumnezeu mai mare decât Maica Domnului și aceasta se datorează faptului că a fost asemenea

nouă și a născut pe Dumnezeu, iar nouă ne este mijlocitoare necontenită.

Maica Domnului este ocrotitoare, ajutătoare și mult folositoare pentru toți cei care îi cer ajutorul. În acatistul sărbătorii de astăzi, Biserica o cinstește pe Maica Domnului, descoperindu-ne minunile nenumărate săvârșite înaintea icoanei sale, lucru arătat prin stihul «Bucură-te, Portăriță bună, care deschizi credincioșilor ușile Raiului!».

Icoana Maicii Domnului «Portărița» a fost ocrotitoarea văduvelor și orfanilor, iar în timpul prigoanelor iconoclaste, în chip minunat a ajuns la Mănăstirea Ivron de la Muntele Athos, unde Cuviosul Gavriil a așezat-o în biserica mănăstirii.

În ziua următoare, călugării nu au mai găsit icoana Maicii Domnului în biserică, dar căutând-o, au văzut-o pe zidul mănăstirii, deasupra porții. Atunci au luat icoana și au dus-o în biserică, dar iarăși au găsit-o pe zidul de la poartă. Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori, până când Preasfânta Născătoare de Dumnezeu i-a arătat Sfântului Gavriil voința ei, zicând că nu dorește ca icoana să fie păzită de către monahi, ci mai degrabă ea vrea să-i protejeze pe ei – nu doar în viața de acum, ci și în cea viitoare. După aceasta, icoana a fost așezată în paraclisul de la poarta mănăstirii, ajungând să fie numită Icoana Maicii Domnului «Portărița».

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru toate binefacerile revărsate asupra mănăstirii acesteia și asupra noastră și o rugăm pe Maica Domnului să mijlocească pentru noi și să răsplătească pe toți cei care vin cu osârdie să ceară ajutorul ei”.

La slujba Privegherii și la Sfânta Liturghie au participat stareți și monahi de la mănăstirile din Arhiepiscopia Râmnicului, precum și numeroși pelerini.

„Rugăciunea smerită aduce îmbrățișarea lui Dumnezeu”

Doar prin smerenie putem dobândi îmbrățișarea lui Dumnezeu și dreptul de a locui împreună cu El și cu sfinții Săi”, a spus duminică, 17 februarie, Părintele Arhiepiscop Varsanufie, Chiriarhul Râmnicului. Înaltpreasfinția Sa a săvârșit în Duminica a 33-a după Rusalii (a Vameșului și a Fariseului), Sfânta Liturghie în biserica Parohiei Sfântul Dumitru din municipiul Râmnicu-Vâlcea.

„Pilda Vameșului și a Fariseului reliefează legătura dintre smerenie și rugăciunea adevărată”, a spus Înaltpreasfinția Sa în cuvântul de învățătură rostit după citirea Sfintei Evanghelii. „Această pildă a fost spusă de Domnul Iisus Hristos ucenicilor Săi pentru a-i învăța că vameșul păcătos, care a cerut cu umilință iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele sale, a plecat mai îndreptat la casa lui, spre deosebire de fariseul cel drept, care se lăuda în rugăciunea sa cu faptele lui bune, mulțumindu-i formal lui Dumnezeu și disprețuind pe semenii săi.

Fariseul făcea parte dintr-o tagmă a unor oameni care cunoșteau dumnezeieștile Scripturi, pe care le citeau și tâlcuiau în Templu, care cunoșteau Legea lui Moise și pe care o împlineau. Însă, mândria lor îi despărțea de Dumnezeu, cum se întâmplă și cu fariseul din pericopa evanghelică de astăzi, pentru

că judeca pe ceilalți oameni.

Vameșul era unul dintre acei oameni desconsiderați de către evrei pentru dările pe care le strâneau de la oameni, dar mai ales pentru că își însușeau și alte bunuri în mod necinstit. În schimb, acest vameș, despre care se vorbește în această pildă, era conștient de starea sa păcătoasă și de aceea nu îndrăznea să ridice privirea din pământ, rămânând în locul din spate al Templului și rugându-se cu inima smerită pentru dobândirea iertării lui Dumnezeu. Ni s-au pus înaintea ochilor duhovnicești aceste două tipuri de oameni pentru a înțelege că rugăciunea bine primită înaintea lui Dumnezeu este cea săvârșită cu inimă smerită”, a arătat Părintele Arhiepiscop Varsanufie.

Aprecieri pentru lucrarea pastoral-misionară și socială

La finalul Sfintei Liturghii, Chiriarhul Râmnicului a apreciat slujirea liturgică, pastoral-misionară și social-filantropică a celor patru preoți slujitori, mai ales că la această biserică, de 11 ani este săvârșită zilnic Sfânta Liturghie, iar, în fiecare sâmbătă, 25 de familii sărace primesc hrană. Totodată, Înaltpreasfinția Sa a anunțat că, lângă locașul de cult, se dorește construirea unui așezământ pentru copii, care va consta într-o grădiniță și un after-school.

„Pocăința, învierea sufletului din moartea duhovnicească”

Omul trebuie să-L caute întotdeauna pe Dumnezeu, mai ales prin pocăință, cu atât mai mult în această perioadă a Triodului, când toate cântările slujbelor, toate cuvintele din Evanghelie nu au altă menire decât de a ne apropia și mai mult de Dumnezeu și de a ne îndrepta sufletul”, a arătat Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, duminică, 24 februarie, cu prilejul săvârșirii Sfintei Liturghii în Biserica Sfânta Treime a Mănăstirii Cozia, ctitoria voievodului Mircea cel Mare.

„Pilda aceasta ne arată că Dumnezeu este Păstorul Cel Bun care aleargă după oaia cea rătăcită, că Dumnezeu Se bucură atunci când un păcătos se întoarce către El, atunci când un om păcătos se leapădă de păcatul său și revine în Biserică, adică în casa Sa. Dumnezeu așteaptă până la cea din urmă clipă a vieții noastre să ne îndreptăm, să revenim în staulul Bisericii Sale celei sfinte. De aceea, pilda aceasta a fiului risipitor ne învață mai ales faptul că

oricât de păcătoși am fi, nu trebuie să deznădăjduim, ci trebuie să ne venim în fire, așa cum și-a venit în fire și acest fiu, care ajunsese atât de jos încât se hrănea împreună cu porcii stăpânului său. Dumnezeu ne-a arătat că, atunci când ne venim în fire, când ne pocăim, El primește pocăința noastră și restabilește legătura dragostei dintre Dumnezeu și om. Atunci când noi dorim să ne îndreptăm, Dumnezeu vine în ajutorul nostru și ne scoate din noroiul păcatelor, așa cum acest om a fost scos din noroiul acestor neputințe și lipsuri”, a explicat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

Chiriarhul Râmnicului a spus în continuare că „Fiul risipitor este un exemplu de întoarcere, un exemplu de mărturisire, de pocăință adevărată, de cerere a milei Tatălui. Fiul mai mare este un exemplu al neîntoarcerii. Un exemplu al învârtoșării creștinului într-o ascultare forțată de voia lui Dumnezeu. Un exemplu de ne iubire și osândire a fratelui. Dacă fratele pierdut s-a întors, regăsind iubirea Tatălui, fratele mai mare s-a pierdut învârtoșându-se în osândire, adică în lipsa iubirii”.

Lucrările ședinței anuale a Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Râmnicului

Marti, 8 ianuarie 2019, Casa Sfântul Ierarh Calinic a găzduit lucrările Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Râmnicului.

Ședința a fost precedată de slujba Sfintei Liturghii săvârșită în Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae și de slujba de *Te Deum*, aducându-se mulțumire lui Dumnezeu pentru toate lucrările îndeplinite în anul care s-a încheiat.

În cadrul Adunării Eparhiale au fost prezentate în plen, spre examinare și aprobare, rapoartele de activitate ale sectoarelor administrației eparhiale, bilanțul financiar pe anul 2018 și planul bugetar pentru anul 2019 al Centrului Eparhial.

Membrii Adunării Eparhiale au luat act de amploarea lucrărilor Centrului Eparhial, ale protopopiatelor, parohiilor și mănăstirilor, cu referire la activitățile administrativ-bisericești, culturale, misionare, programele social-filantropice și proiectele educativ-religioase cu tinerii desfășurate în cursul anului 2018.

În anul 2018, în Arhiepiscopia Râmnicului, au

beneficiat de ajutoare materiale 16.768 persoane, în valoare totală de 550.060,39 lei. În cadrul proiectului social filantropic „Mirro ghiozdano – Ghiozdanul meu”, 150 de copii rromi au beneficiat de ghiozdane și rechizite școlare și încă 100 au primit ghetuțe noi prin proiectul „Podema tatipen – Ghetuțe călduțe”. De asemenea, 700 de persoane au beneficiat de pelerinaje sociale, iar 1.200 de persoane au primit articole de îmbrăcăminte și produse alimentare. În

cadrul programului „Sănătatea rromilor”, 100 de persoane de etnie rromă au participat la programe educative, în vederea dobândirii de comportamente sanogene și adoptării unui stil de viață sănătos. Tot pe plan social, prin cantinele sociale ale celor patru protoierii, 120 de persoane beneficiază zilnic de masa de prânz.

De asemenea, Arhiepiscopia Râmnicului a continuat și în anul 2018 proiectul de susținere a unor tineri cu capacități intelectuale deosebite, oferindu-le burse de studiu pe toată perioada școlarizării. Astfel, 21 elevi au beneficiat de câte o bursă în valoare de 350 de lei/lună, iar 6 studenți au beneficiat de susținere financiară pentru plata chiriei lunare, în valoare de 250 de euro. Au fost organizate 18 tabere gratuite la mănăstirile din eparhie pentru 365 copii și excursii pentru 150 elevi.

Pe plan cultural, au fost editate 5 cărți, 6 numere ale buletinului eparhial *Praxis*, 3 numere ale revistei *Martyria* și un CD audio cu lecturi din *Omilia către tineri* a Sfântului Ierarh Vasile cel Mare. S-au organizat trei conferințe, șapte simpozioane naționale și internaționale, două lansări de carte, mai multe colocvii pe teme de zidire duhovnicească, precum și nouăsprezece spectacole și manifestări artistice religioase.

În cuvântul de închidere a Adunării Eparhiale, Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, a subliniat necesitatea intensificării activității pastoral-misionare și social-filantropice în anul 2019, mulțumind, în același timp, membrilor Adunării Eparhiale pentru implicarea lor în rodnicele activități din 2018.

Poetul Mihai Eminescu, omagiat la 169 de ani de la naștere

De Ziua Culturii Naționale, marți, 15 ianuarie, poetul Mihai Eminescu a fost omagiat la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Râmnicului.

Manifestarea duhovnicească și culturală prilejuită de împlinirea a 169 de ani de la nașterea Luceafărului poeziei românești a reunit preoți, oameni de cultură, profesori și elevi de la Seminarul Teologic *Sfântul Nicolae* din Râmnicu-Vâlcea și de la liceele din municipiu.

Părinții Consilieri și părinții profesori ai Seminarului au săvârșit slujba de pomenire a poetului național, la finalul căreia Părintele Consilier

și, de aceea, nu este deloc ușor să vorbești despre această vastă personalitate, cum este cea care a fost pomenită astăzi la Slujba Parastasului, geniu scriitoricesc, mare iubitor de neam și patrie, dar și - în ciuda tuturor celor ce au negat acest lucru - apărător al Ortodoxiei și mereu aplecat asupra valorilor Bisericii noastre”.

Pomenire s-a făcut și în fața teiului și a statuii poetului Mihai Eminescu, așezate la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie în incinta Centrului Eparhial. În fața teiului și a statuii poetului, Corul Seminarului Teologic, condus de părintele Siluan-Dumitru Scurtu, a interpretat cântarea *Lumină lină* ca o împlinire a voinței testamentare a poetului.

Manifestările culturale au continuat la Sala *Iosif Episcopul* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic*, printr-un moment poetic și coral de excepție susținut de membrii Trupeii de Teatru *Constantin Popian* a Arhiepiscopiei Râmnicului, coordonat de doamna Doina Miglecz, elevele clasei de canto a doamnei profesoare Monica-Valentina Scurtu de la Liceul de Arte *Victor Giuleanu*, acompaniați la pian de doamna profesoară Galina Nemțeanu, și Corul Seminarului Teologic *Sfântul Nicolae*, condus de părintele profesor Siluan-Dumitru Scurtu.

Ștefan Zară a citit cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, intitulat **Mihai Eminescu și spiritualitatea satului românesc**: „Ziua de naștere a celui ce a fost numit, pe drept cuvânt, luceafărul poeziei românești este și Ziua Culturii Naționale, ca un prinos de cinstire datorit poetului nepereche al literaturii române, personalitate emblematică pentru valorile culturii noastre naționale. Nicio personalitate a culturii românești nu a reușit să exprime mai bine spiritualitatea poporului român

Comemorarea Voievodului Mircea cel Bătrân la Mănăstirea Cozia

La împlinirea a 601 ani de la mutarea sa în împărăția cea veșnică, Voievodul Mircea cel Bătrân a fost comemorat joi, 31 ianuarie, la Mănăstirea Cozia.

Cu acest prilej, părinții consilieri împreună cu starețul Mănăstirii Cozia și stareții mănăstirilor din Arhiepiscopia Râmnicului au săvârșit slujba de parastas în ctitoria voievodală, acolo unde, testamentar, a ales să fie înmormântat.

Mănăstirea Cozia rămâne un „spațiu isihast, al rugii neconținute, începând cu perioada de ctitorire”, după cum ne încredințează Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, în cuvântul de binecuvântare „Voievodul Mircea cel Bătrân – ctitor de țară și de spiritualitate românească”, citit de către Părintele Consilier Ștefan Zară.

Înaltpreasfinția Sa a descoperit celor prezenți rolul duhovnicesc, istoric și cultural al mănăstirii care a devenit în timp „o garanție a vieții românești și a Ortodoxiei de o parte și de alta a Carpaților. Mircea cel Bătrân, voievod binecredincios și înțelept al neamului românesc s-a îngrijit deopotrivă de bunăstarea materială și spirituală a poporului său, tinzând către idealul unității naționale. A pus un accent deosebit nu doar pe zidirea de lăcașuri sfinte, ci și pe sfințirea propriei vieți. În ceea ce privește activitatea desfășurată în sprijinul Bisericii, putem spune că Voievodul Mircea cel Bătrân a fost unul dintre marii ctitori de biserici și restauratori de sfinte lăcașuri ai perioadei medievale”.

Cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie a reamintit și importanța Mănăstirii Cozia în cultura și arta românească întrucât aceasta „se înfățișează ca fiind una dintre nestematele Olteniei de sub Munte, atât prin

frumusețea artistică a arhitecturii și picturii ei, cât și prin ceea ce a însemnat și înseamnă ea astăzi pentru cultura națională”.

Dimensiunea culturală a Mănăstirii Cozia a fost reafirmată de Corul Seminarului Teologic Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea, condus de părintele Siluan-Dumitru Scurtu, care a susținut un recital de muzică în sala muzeului.

În continuarea manifestărilor duhovnicești-culturale a avut loc lansarea volumului *Mircea cel Bătrân, apărător al dreptei credințe și ctitor de lăcașuri sfinte*.

Evenimentul a fost moderat de către Părintele Consilier Ștefan Zară care a subliniat misiunea Editurii Praxis în promovarea spiritualității și culturii vâlcene.

Prezentarea volumului de către Părintele

Nicolae Moga, Consilier Administrativ bisericesc, a evidențiat condițiile grafice în care acesta apare, reunind studii ale unor personalități de seamă ale vieții bisericești, academice și culturale contemporane.

Părintele Laurențiu Rădoi, autorul studiului „Mircea cel Mare și Biserica Neamului”, a vorbit despre candela de la mormântul său din biserica Mănăstirii Cozia, care arde neîncetat de 600 de ani. „Aceasta este o mărturie că poporul îl cinstește ca pe un adevărat sfânt. În fața mormântului său și-au plecat mereu genunchii atâția domnitori ai țării și credincioși din toate părțile pământului românesc, cerând ajutor și biruință în luptele cu dușmanii neamului și ispitele vieții”.

Dimensiunea culturală și politică europeană a voievodului Mircea cel Bătrân a fost reafirmată apoi de istoricii și oamenii de cultură prezenți la manifestările comemorative.

Patriarhul Justinian Marina, comemorat în satul natal

Mănăstirea Suiiești în parteneriat cu Primăria Comunei Stănești și Școala Gimnazială din Stănești au organizat, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, joi, 21 februarie, Colocviul „Patriarhul Justinian Marina”.

Patriarhul Justinian Marina a rămas legat sufletește de locurile natale, unde a ctitorit noua biserică, cât și de oamenii satului. Pentru acest fapt, comunitatea l-a cinstit în mod aparte, iar în anul 2014, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, a fost construită Mănăstirea *Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și Binecredinciosul Împărat Justinian cel Mare*, sfințită în anul 2017, moment în care a fost inaugurată și Casa memorială Justinian Marina.

Colocviul „Patriarhul Justinian Marina” s-a desfășurat în Căminul Cultural din Stănești, reafirmând conlucrarea dintre preoții, primarii și învățătorii satului în păstrarea dreptei credințe.

În cuvântul de întâmpinare adresat participanților, domnul Ionel Michiu, primarul Comunei Stănești, a subliniat chipul duhovnicesc al celui de-al treilea patriarh al Bisericii Ortodoxe Române păstrat în conștiința rudelor și a sătenilor.

Despre lucrarea ctitoricească a patriarhului Justinian Marina a vorbit părintele protosinghel Antim Motorga, starețul Mănăstirii Suiiești, domnul Conf. univ. dr. Ioan St. Lazăr și doamna Zenovia Zamfir.

Cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, rostit de părintele consilier Ștefan Zară, a arătat că „*anul acesta, la 22 februarie, se împlinesc 118 ani de când Ioan Marina s-a născut în Suiieștii Vâlcii. După o viață de permanentă luptă împotriva comunismului ateu în care Biserica, pe care a cărmuit-o cu binecuvântarea lui Dumnezeu, nu numai că a supraviețuit, dar a și înflorit pătrunzând norii vremurilor și vârtoarea lor, a ales să-și doarmă somnul de veci în voievodala bisericii a Mănăstirii Radu Vodă din București. În astfel de momente se cuvine mai mult ca oricând să îndreptăm gândul nostru spre cel care a fost deopotrivă pentru Biserica și pentru neam părinte și mare conducător, slujitor și făuritor de istorie*”.

Părintele Ștefan Zară, Consilier Cultural al Arhiepiscopiei Râmnicului, a vorbit în continuare despre „*Spiritualitatea satului românesc reflectată în cuvântările Patriarhului Justinian Marina*”.

„Biserica a reînviat memoria vieții spirituale a satului”

În ziua de 22 februarie 1901 s-a născut pe meleagurile vâlcene, și anume în satul Suiesti, cel de-al treilea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Justinian Marina. În ultimii ani, în acest leagăn al copilăriei vrednicului de pomenire patriarh s-a construit o mănăstire, iar despre lucrarea de înnoire a vieții spirituale a comunității sătești, cât mai ales despre menirea acesteia de a fi un „loc al împlinirii duhovnicești” am dialogat cu părintele protosinghel Antim Motorga, starețul Mănăstirii Suiesti.

Patriarhul Justinian Marina a fost unul dintre acei oameni care, plecând din locurile natale, nu le-a uitat, ci a venit într-o întâmpinarea nevoilor confrăților săi, aducând o biserică de lemn și așezând-o pe un loc înalt, ca să fie spre ridicarea duhovnicească a lor. Din cele aflate de la credincioșii din sat, sau din cele consemnate, ce schimbări s-au resimțit la acea vreme în sânul comunității sătești?

Din cele consemnate și confirmate de „bătrânii poporului” acestui sat, dacă ne-am folosi de puțină îndrăzneală în a face o comparație mai precisă, am putea spune că gestul patriarhului Justinian a fost ca o înviere a satului, o înviere atât spirituală, cât și rurală. Și vă lămuresc imediat cum. Vă cobor însă în anii nașterii și copilăriei „Preafericitului”, deci cu 50 de ani înainte, și ca să înțelegeți ce viață creștinească autentică exista la sate, vă deschid câteva pagini de arhive, încărcate de amănunte care formau temelia vieții duhovnicești. „În vremea aceea” grija preotului era înjugată exemplar cu grija autorităților locale, nu atât pentru sporirea vieții spirituale a satului, cât mai ales pentru păstrarea ei. Se pune accent pe păstrare, după cum și cunoaștem că pentru a înmulți ceva, trebuie să păstrezi ceea ce ai deja, sporirea însemnând adaos la ceea ce este. Și aflăm din arhivele satului că oamenii veneau majoritatea la slujbă Duminică, dacă nu puteau ajunge toți membrii unei familii, era obligatoriu să fie cel puțin unul prezent. Dacă cineva era prins că

vinde Duminica, i se confisca marfa; dacă muncea Duminica intra în forul de judecată al Consiliului sătesc; nu existau deloc străini în sat și dacă se aciua vreunul, era îndepărtat; absolut toți erau ortodocși, nu se permitea nici un fel de prozelitism străin de ortodoxie; dacă apărea vreun caz de concubinaj, era imediat soluționat; căsătoriile se anunțau cu mult timp înainte atât în Biserică, cât și cu strigăte în sat spre a se afla dacă sunt opoziții sau impedimente; curățenia în curtea caselor și văruirea acestora în preajma Paștelui, erau impuse; de altfel Consiliul sătesc hotăra asupra tuturor problemelor care apăreau, am spune noi, în chip sinodal, în comunicare și comuniune; intențiile de modernizare a satului, cu un drum mai bun, erau luate în calcul doar dacă nu le tulbura liniștea, de altfel păstrarea liniștii în sat era esențială.

Toate aceste aspecte exterioare ne determină să știm clar că viața lăuntrică era asemenea. Ei bine, în mediul acesta a crescut patriarhul Justinian Marina, mediu ce începuse să se dilueze. Și atunci, prin aducerea bisericuței de lemn, în 1951, și mai ales prin predica ce a ținut-o atunci, s-a resimțit totul ca o înviere. Amplasarea bisericii a fost cauza care a reînviat memoria vieții spirituale a satului. Se simte și acum, din lecturarea predicii ținute atunci, duhul învierii de care erau cuprinși toți. Și atunci când este înviere, toate cele bune și de folos se actualizează.

De mai mulți ani, satul românesc se depopulează, multe case rămân părăsite, iar

cei mai mulți dintre locuitori sunt bătrâni. În pofida acestor realități, în Suiesti, în urmă cu câțiva ani, câțiva oameni mărinimoși au dorit să urmeze exemplul patriarhului Justinian Marina de a face ceva pentru comunitate, construind din anul 2015 o mănăstire și amenajând o casă memorială. Descrieți, vă rog, ansamblul monahal și în ce stadiu se află în prezent?

Aș dori să accentuez mai înainte o latură a realității, apoi să vă răspund. Se tot repetă acest lucru că satele devin depopulate și, într-adevăr, este o constatare reală, dar mențiunea mea ar fi că nu este neapărat și o stare. Este adevărat că sunt oameni mai puțini numeric, dar starea sufletească de la sate nu este moartă, ba de fapt mai vie. Și în timpul războaielor erau depopulate satele, erau de fapt pline de văduve și orfani, dar atâta dragoste și

bună înțelegere era, încât se confirma Scriptura, că Domnul „pe văduve le ajută” și „pe orfani îi apără”. Deci prezența lui Dumnezeu era concretă în acele grele timpuri. În timpul războiului, bărbații erau înrolați, soțiile mureau, copii rămâneau orfani. Cu toate acestea, starea era alta la strașina casei părintești a patriarhului Justinian și un detaliu ne uimește la părinții săi. Precum menționa Patriarhul, creșteau trei copii orfani în deosebită bucurie și călduros adăpost. Părinții săi își luaseră angajamentul să crească copiii orfani din sat. Așa și astăzi, depopularea nu ar trebui să devină o

îngrijorare capitală, ci starea de la sate. Ori aici, la Suiesti, apariția unei noi mănăstiri, în așa vremuri, descrie mai degrabă starea vie a satului, dorința plină de râvnă de a-și intensifica trăirea, de a avea mijlocitori, prin slujbe și rugăciuni, înaintea Iubitorului de oameni. Prin dăruirea ctitorilor și a tuturor binefăcătorilor, mănăstirea are terminate chiliile, paraclisul și biserica, bine înfrumusețate și împodobite cu de toate. Venirea noastră la această mănăstire nu a putut decât să-și dea întâlnire cu starea vie a satului.

În pofida acestui suflu nou din cadrul vieții comunității, dar și al zonei, care sunt provocările cu care se confruntă oamenii din satul Suiesti?

Nu putem noi, ca monahi, să luăm impulsul comunității, până la urmă nici nu se cade să ne gândim dacă aducem vreun suflu nou sau bun. Lucrarea aceasta este numai a lui Dumnezeu, El lucrează, noi, oamenii, intrăm în lucrarea Lui, înțelegând pronia Sa și făcându-ne slujitori ei. Putem doar menționa starea credincioșilor care vin la mănăstire și se știe că cei care vin înseamnă că doresc ceva, ceva aparte de ceea ce au, de ceea ce este; doresc schimbare, doresc să învețe pur și simplu cum să se căiască de

greșeli și cum să-și ceară iertare pentru ele. Însăși venirea lor nu este deloc acțiunea noastră, ci tot a Domnului, El este Singurul care îi aduce. Desigur că datoria noastră este să ne îngrijim ca acești „aduși” să plece folosiți, să se întoarcă la obișnuințe cu cel puțin un gând diferit.

Spre deosebire de alte vetre monahale cu tradiție din Arhiepiscopia Râmnicului,

Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” – Suiesti, abia inclusă în tezaurul monahal, este vizitată de către pelerini din țară?

Încă nu. Deocamdată să spunem că nu este cunoscută deloc și nici nu o putem compara cu mănăstirile istorice și cu cele de tradiție. Puținele mediatizări de care a avut parte mănăstirea nu au stârnit curiozitatea, sau să spunem mai bine, necesitatea de a vizita această mănăstire. Necesitatea nu o putem cauza noi, doar pentru simplul fapt de a avea pelerini. Tot Dumnezeu este Cel care îi poate lumina să-și înțeleagă necesarul și să caute locuri unde să și-l împlinească. Noi acum ne străduim să ne împlinim datoriile și fângăduințele față de Domnul, și cerem ca și mănăstirea aceasta să fie un loc al împlinirii duhovnicești, iar nu un punct de vizită. Și pe de altă parte nu am avea nici o bucurie dacă la mănăstire ar veni oameni din acea categorie care doar „vizitează” mănăstirile. Am avea o bucurie dacă suntem vizitați de calitate, iar nu de cantitate.

Sunteți părinte stareț al acestei mănăstiri de puțină vreme. Cum ați perceput primirea acestei moșteniri și cum vă simțiți slujind aici?

Desigur că primirea ascultării date de chiriarh a venit asupra mea cu o gamă mai largă de responsabilități. Faptul de a cinsti memoria locurilor natale ale patriarhului Justinian cere o îngrijorare în plus și o atenție. Cumva, noi trebuie să continuăm, la scară microscopică, lucrarea imensă patriarhală. Și cu o deosebită grijă ca ea să fie geamănă cu viața călugărească. De aceea nu aş putea spune decât că mă simt încărcat de responsabilitate. Dar să lămuresc faptul că nu de aceea de a păstra memorialul Patriarhului, ci de cealaltă responsabilitate, de a pune bazele unei obști monahale, întrucât mănăstirea este nou-nouță. Faptul că noi ne-am format în specific monahal athonit, ne-a determinat să punem rânduiala de slujbe athonită și să o împlinim cu strictețe. Ce va fi pe viitor, Domnul știe, Lui îi dăm slava și cinstea.

Biserica de lemn din Suiesti, darul patriarhului Justinian Marina

Biserica de lemn din satul Suiesti, comuna Stănești, județul Vâlcea, are o istorie aparte, întrucât a fost adusă de cel de-al treilea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Justinian Marina, în satul său natal din Suiesti, județul Vâlcea, unde consătenii săi nu mai aveau o biserică în care să se roage și să participe la toate celelalte rânduieli liturgice necesare vieții duhovnicești.

Vechea biserică a comunității din Suiesti fusese ridicată pe dealul Suiestilor de obștea satului în anul 1783, pe locul unei cruci. Însă, trecerea timpului și-a lăsat amprenta asupra bisericii de lemn. Astfel, la începutul secolului al XX-lea, sfântul locaș a fost închis din cauza stării avansate de degradare.

Viitorul patriarh Justinian Marina, cu numele de botez Ioan, și-a petrecut anii copilăriei văzând biserica din satul natal închisă și ruinată. La această mâhnire s-a adăugat și faptul că viitorul slujitor al Bisericii, alături de părinții săi, ca și de ceilalți credincioși ai satului, erau nevoiți să meargă o distanță de câțiva kilometri până la biserica din satul vecin, Cermegești.

Această mâhnire din anii copilăriei l-a urmat întreaga sa viață, dar frământarea sa sufletească a preschimbat-o în anii de patriarhat într-o responsabilitate față de toți cei păstoriți ai săi, mai ales față de cei lipsiți de un locaș de închinare în satul lor.

„Gândul meu s-a îndreptat către voi laolaltă și m-am hotărât să pun capăt unor frământări pe care le-am trăit și eu alături de obștea satului, frământări care mi-au pricinuit multă mâhnire, ca și vouă tuturor, fiindcă ne lipsea locașul de închinăciune. Biserica cea veche a fost închisă încă de acum 60 de ani și apoi, împovărată fiind de greutatea vremii, s-a dărâmat. Înaintașii noștri au murit cu durerea că urmau să fie îngropați într-un cimitir în care nu era nici biserică și nici măcar clopot. Părinții mei au murit, de asemenea, cu părțasia acestei dureri; la rândul meu, am purtat în suflet moștenirea acestei străvechi mâhniri că în satul nostru nu este o biserică prin care să se binecuvânteze sufletele, casele și copiii din obștea noastră. A vrut Dumnezeu să punem capăt acestei dureri. Am făcut această biserică și primul meu gând de mulțumire s-a îndreptat către Cel Atotputernic Care m-a ajutat”, a spus patriarhul Justinian Marina cu prilejul sfințirii bisericii de lemn, în ziua a treia după Paști, la 1 mai

1951 (*Apostolat social. Pilde și îndemnuri în lupta pentru pace*, 1952, pp. 391-392).

Biserica de lemn cu hramul „Sfântul Arhanghel Mihail” din satul Gâlgău, județul Sălaj, datează din anul 1658, potrivit tradiției orale care amintea de existența în altarul bisericii a unei pânze pictate și care avea inscripționat acest an. Potrivit cercetătorului Atanasie Popa, biserica a fost mutată în anul 1715 din vechea vatră a satului în noua vatră, pe nume Preluci. Însă nici în acest loc nu a rămas prea mult timp, întrucât între anii 1790 și 1795 a fost mutată pe dealul Gârdii. La începutul anilor '30 ai secolului al 20-lea, crescând numărul membrilor comunității sătești, locuitorii au început lucrările la zidirea unei biserici de zid mai spațioasă. Astfel, biserica de lemn a rămas părăsită și lăsată pradă degradării. (Atanasie POPA, „Biserica de lemn din Gâlgău”, în *Anuarul Comisiei Monumentelor Istorice. Transilvania – 1930-31*, http://www.academia.edu/24494152/08_Studiu_istoric_al_comunei_G%C3%AElg%C4%83u_S%C4%83laj_sat_G%C3%AElg%C4%83u, 11 februarie 2019).

În urma publicării studiului cercetătorului Atanasie Popa privind specificul arhitectural al bisericii de lemn, prin ordinul lui Carol al II-lea, monumentul de arhitectură bisericească a fost mutat în anul 1939 din satul Gâlgău la Centrul Străjeresc din Breaza, județul Prahova, pentru a fi salvat de la demolare.

Istoria tumultuoasă a acestui locaș de cult a continuat în anii de început ai regimului totalitar comunist ateu, ai cărui adepți care nu agreau existența bisericii. Astfel, locașul de cult din lemn a fost din nou salvat, prin intervenția vrednicului de pomenire patriarh Justinian Marina (1948-1977), care a dus-o în satul natal în anul 1950, pe dealul Suiestilor, în apropierea căreia se afla și casa natală.

Bârnelor groase de stejar ale bisericii din Gâlgău au fost așezate pe o temelie de cărămidă, pentru a o feri de umezeală, iar în partea de est, sub Altar, au fost înhumate osemintele părinților și ale soției patriarhului Justinian. Toate cheltuielile cu transportul, ridicarea și realizarea veșmântului pictural al bisericii au fost susținute de fiul satului, ajuns patriarh. În anul 1951, patriarhul Justinian Marina a sfințit-o, așezând-o sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva.

Darul patriarhului Justinian Marina rămâne peste vremuri mărturie a strădaniei unui om, care a iubit Biserica lui Hristos, care s-a jertfit pentru a chema neîncetat pe oameni spre iubirea lui Dumnezeu.

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
așa încât să vadă faptele voastre cele bune
și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri!” (Matei V, 16)

Procesiune și program catehetic la Parohia Crețeni

La hramul Bisericii *Sfântul Ioan Botezătorul* din Parohia Crețeni, Protoieria Drăgășani, a fost organizată în ajun, de sărbătoarea Botezului Domnului, o procesiune cu icoana sfântului ocrotitor.

Părintele protoieriu Daniel Bîrneacă a săvârșit slujba Aghesmei celei Mari la biserica monument istoric *Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil* - filie a parohiei, la care a luat parte un sobor de preoți din cadrul Protoieriei Drăgășani și numeroși credincioși.

„Este un moment deosebit pentru noi să participăm în această sfântă zi a Bobotezei în număr așa de mare la prima procesiune religioasă, organizată în parohia noastră, acum, când simțim aripile îngerești ale Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului cum ne ocrotesc și ne înconjoară, pregătind sărbătoarea hramului comunității noastre.

Nădăjduim ca acest bun început de împreună-prăznuire și mărturisire să fie an de an momentul nostru de unitate și comuniune în dreaptă-credință,

„așa cum picăturile de agheasmă coborâte de pe cruce și busuioac pe frunțile noastre ne unesc pe toți în Duhul Sfânt, în iubirea Preasfintei Treimi, arătată în zilele acestea lumii întregi”, a încheiat părintele protoieriu Daniel Bîrneacă cuvântul său catehetic.

Mihai Eminescu, omagiat de tinerii din Parohia Băbeni I

De Ziua Culturii Naționale, Parohia Băbeni I în parteneriat cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vâlcea, Liceul *George Țârnea* și Casa de Cultură *Dragoș Vrânceanu* din Băbeni au organizat la statuia poetului Mihai Eminescu din fața Mănăstirii Ostrov un eveniment cultural.

Alături de elevi, membri ai Cercului catehetic al Parohiei Băbeni I, însoțiți de părintele Emil Rădulescu, la manifestare au participat profesori ai Liceului *George Țârnea*, reprezentanți ai C.J.C.P.C.T. Vâlcea și ai Casei de Cultură *Florin Zamfirescu* din Călimănești.

În contextul manifestării, tinerii au susținut un recital de poezie din lirica eminesciană, au fost rostite alocuțiuni și s-au depus flori la statuia poetului.

Cateheză la hramul bisericii din Foleștii de Sus

Preoții și credincioșii Parohiei Foleștii de Sus din Protoieria Horezu au trăit momente de aleasă sărbătoare miercuri, 16 ianuarie, la sărbătoarea „Cinstirea lanțului Sfântului Apostol Petru”, hramul bisericii parohiale.

Prăznuirea a început cu slujba de seară, Vecernia

cu Litie, la finalul căreia părintele Dumitru Diaconu a citit din Sfânta Scriptură minunea prin care Sfântul Apostol Petru a fost scăpat din temniță de îngerul Domnului. Activitatea catehetică a fost continuată de către părintele paroh Vasile-Emanoil Găman care a vorbit elevilor școlii Gimnaziale Foleștii de Sus, îndrumați de domnul profesor de religie Liviu-Bogdan Tudor, despre însemnătatea hramului bisericii arătând că „după înălțarea Domnului nostru Iisus Hristos, Sfântul Apostol Petru a fost întâiul învățător și propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu. El, într-un ceas, a câștigat Bisericii lui Dumnezeu ca la trei mii de suflete, prin cuvântul lui Dumnezeu. Acest mare apostol a deschis neamurilor cel dintâi ușa credinței, botezând în Cezareea pe romanul Corneliu Sutașul, arătându-i-se mai întâi vedenia mesei lăsată din cer, cu târătoarele cele cu patru picioare și cu glasul care poruncea lui Petru să le înjunghie și să le mănânce, zicându-i ca, pe cele ce Dumnezeu le-a curățit, el să nu le numească spurcate. Acesta este semnul întoarcerii neamurilor către Hristos”.

Manifestări culturale la împlinirea a 160 de ani de la Unirea Principatelor Române

Ziua de 24 ianuarie 1859 a fost primul pas important pe calea înfăptuirii statului național unitar român. Împlinirea a 160 de ani de la Unirea Principatelor Române a fost marcată prin mai multe manifestări culturale, expoziții, spectacole, ateliere tradiționale românești, decoruri inedite, jocuri.

Cu acest prilej, Formația vocal-instrumentală de muzică veche a Arhiepiscopiei Râmnicului a susținut un concert pe scena amenajată în Parcul Cișmigiu din București, aducând în actualitate muzica din perioada pașoptistă.

Așa cum a obișnuit publicul, formația vocal-instrumentală, condusă de părintele Siluan Dumitru Scurtu, a interpretat melodii pe versuri de Anton Pann, cântecele având caracter patriotic, rememorând evenimente și personalități care au marcat istoria poporului român.

Proiect catehetic-social la Parohia Valea Bisericii, Orlești

În Parohia Valea Bisericii-Orlești din Protoieria Drăgășani s-au desfășurat noi activități catehetice și sociale.

În cadrul parohiei au fost realizate în biserică colecte de haine, alimente și jucării, iar la Centrul social parohial au fost pregătite pe parcursul acestei perioade porții cu hrană caldă, oferite celor singuri, în vârstă sau bolnavi, atât la trapeza bisericii, după săvârșirea sfintelor slujbe, cât și la domiciliul celor ce nu se pot deplasa.

De asemenea, între beneficiarii colectelor parohiale au fost copii, tineri și persoane aflate în grija Centrului de Recuperare și Reabilitare neuropsihiatrică Băbeni, a Centrului de îngrijire și plasament de tip familial Râmnicu Vâlcea și a Centrului de zi pentru copii Orlești.

„Prima lună a acestui an 2019 a fost un bun prilej de a lăsa urme duhovnicești a ceea ce învățăm împreună la orele de cateheze din biserică, anume, că faptele noastre bune sunt lumina care luminează calea propriei vieți, că dragostea de Dumnezeu merge mână-n mână cu dragostea de aproapele, cum ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur într-una din Omiliile de la Facere. Încheierea acestui amplu proiect filantropic nu poate fi pentru inimoasa noastră comunitate decât o legătură firească cu viitoarele activități și proiecte sociale, catehetice și culturale propuse de noi toți în acest nou an al mântuirii noastre”, a spus părintele Luca-Georgian Sîia celor prezenți în biserică, la lucrările Adunării Parohiale.

Seară de cateheză în Parohia Foleștii de Jos

În ajunul sărbătoririi Sfinților Trei Ierarhi, ocrotitorii bisericii parohiale din Foleștii de Jos, s-a săvârșit slujba Vecerniei cu Litie, la finalul căreia părintele paroh Dumitru Diaconu a organizat o seară de cateheză.

„Sfinții Trei Ierarhi au trăit adevărul Evangheliei ca început de viață veșnică încă din lumea aceasta și au învățat dreapta credință și dreapta viețuire pe toți păstorii lor, precum și pe toți cei care au citit de-a lungul veacurilor scrierile lor. Pentru acești mari Arhipăstori Biserica a folosit apelative deosebite ca: mari dascăli ai lumii și ierarhi.

Modelul Sfinților Trei Ierarhi este și astăzi actual. Ei sunt modele pentru teologi de-a dialoga cu valorile culturii perene și ale științelor universului, oferindu-ne profunde explicații despre sensul vieții și despre creația lui Dumnezeu, despre modestie și prietenie, despre dreptate și generozitate, despre viața pământească trecătoare, ca timp și loc de căutare a vieții cerești netrecătoare. Dacă păcatul, ca existență umană egoistă și posesivă, produce violență, certuri și războaie, Sfinții Trei Ierarhi ne învață să trăim în pace, să ne rugăm, să iubim pe semenii noștri și să-i ajutăm”, a subliniat părintele.

Activități catehetice la Parohia Fedeleşoiu

La Centrul Catehetic pentru copii și tineri al Parohiei Fedeleşoiu din Protopopiatul Călimănești, în săptămâna în care Biserica i-a prăznuit pe Sfinții Trei Ierarhi, în parteneriat cu Școala Fedeleşoiu au fost desfășurate mai multe activități cu caracter educativ.

„Copiii noștri au posibilitatea de a crește și de a se educa în apropierea bisericii fostului schit Fedeleşoiu, o biserică monument-istoric care rămâne mărturie peste veacuri atât a lucrării sociale și catehetice pe care au desfășurat-o vrednicii ierarhi și preoți care au statornicit aici această formă de slujire a oamenilor. Fără a cultiva în sufletele acestor tineri dorința de cunoaștere a tuturor valorilor acestui așezământ, copiii nu doar că vor fi lipsiți de cunoaștere, însă nu vor putea înțelege și nici prețui așa cum se cuvine valorile pe care puține comunități le păstrează încă. Activitățile cu tinerii sunt desfășurate în biserică împodobită cu pictură brâncovenească ce păstrează chipul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, dar și în muzeul parohiei care, prin exponatele sale, prezintă parte din dezvoltarea culturii și spiritualității românești”, a precizat Părintele Gheorghe Bănicioiu.

Cărți de rugăciuni dăruite la cinstirea Sfântului și Dreptului Simeon, ocrotitorul bătrânilor și al tinerilor

În fiecare an la data de 3 februarie, imediat după praznicul Întâmpinării Domnului, Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul și Dreptul Simeon, împreună cu Proorocița Ana, întrucât acești sfinți sunt martori oculari peste veacuri, atât ai longevității trăite în întâmpinarea Domnului, cât și a bucuriei de a vedea în Pruncul Iisus pe Izbăvitorul întregii omeniri.

De aceea, Dreptul Simeon a ajuns ocrotitor atât al bătrânilor, care își auresc cărunțețile în lumina Domnului, prin viața curată și liturgică pe care o duc, dar și ocrotitor al tinerilor și al copiilor, care sunt niște daruri ce mereu se lucrează și se potențează.

Cu această ocazie, la Mănăstirea Suiesti, credincioșii de vârste diferite au primit în dar câte o carte de rugăciuni, spre a le fi în ajutor atunci când năzuința sufletească dorește a petrece cu Dumnezeu în rugăciune, cât și îndemnul de a căuta viețuirea Dreptului Simeon, ca model pentru o înaintare duhovnicească plină de râvnă.

Lemne de foc pentru familii nevoiașe

O familie aflată în evidența Sectorului Social-Filantropic al Arhiepiscopiei Râmnicului a primit, cu binecuvântarea și din încredințarea Înalt-preasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, lemne pentru încălzirea locuinței și pregătirea hranei.

Ajutoarele au fost oferite prin implicarea părintelui Misail, starețul Mănăstirii Turnu. „Când oferim un sprijin material semenilor noștri, întotdeauna căutăm să aducem în inimile lor bucuria credinței, nădejdea și dragostea lui Dumnezeu față de fiecare dintre noi. Astfel, dacă ajutoarele materiale pe care le oferim acestor

familii țin numai o vreme, mângâierea sufletească le însoțește vreme îndelungată”, a arătat părintele Misail.

Noi proiecte pentru intensificarea activităților cu tinerii

Preoți din municipiul Râmnicu-Vâlcea s-au întrunit joi, 14 februarie, în sala de ședințe a Seminarului Teologic Ortodox Sfântul Nicolae, pentru analizarea situației pastoral-misionare, sociale și catehetice de la nivelul parohiilor din

oraș. La întrunirea administrativă au fost prezenți părintele Nicolae Moga, Consilier administrativ bisericesc, și părintele protoiereu Nicolae Proteasa, al Protopopiatului Râmnicu-Vâlcea.

„În cadrul întâlnirii au fost prezentate diferite aspecte cu care preoții din municipiul Râmnicu-Vâlcea se confruntă în pastorație. Totodată, au fost analizate mai multe propuneri pentru buna desfășurare a lucrării pastoral-misionare, pentru identificarea cazurilor sociale din parohii, dar mai ales pentru intensificarea activităților educaționale dedicate copiilor și tinerilor, prin implementarea de noi proiecte catehetice. Scopul acestei întruniri fiind unul de informare, urmează ca în viitorul apropiat toate aceste proiecte să aibă îmbunătățit formatul și, astfel, să le concretizăm în fapte”, a precizat părintele Nicolae Moga, Consilier administrativ bisericesc.

Copiii din Centrul Trăistari, vizitați de elevii seminariști și preoții din Protoieria Râmnicu Vâlcea

Joi, 14 februarie, elevii ai Seminarului Teologic Sfântul Nicolae, preoți din

Protoieria Râmnicu-Vâlcea împreună cu câțiva credincioși i-au vizitat pe copiii din Centrul de îngrijire al Fundației „Inimă pentru Inimă” de la Parohia Trăistari din Ocnele Mari.

Ziua de joi a devenit una așteptată atât de elevii Seminarului, cât și de copiii din centre, pentru că au posibilitatea de a-și petrece după amiaza împreună.

Însoțiți de părintele protoieru Nicolae Proteasa, elevii seminariști arată că generația tânără nu poate fi percepută și abordată doar din perspectiva a ceea ce urmează să devină. Aproximarea de vârsta copiilor din centre prilejuiește o bună comunicare și desfășurarea unor activități ludice în care se leagă prietenii, se desfășoară activități educative menite să determine o formare a caracterului prin asumarea unor valori și transformarea acestora în

virtuți.

Activitățile au fost sprijinite de preoții din parohiile Ocnele Mari, Trăistari, *Sfântul Ioan Botezătorul* și Goranu din Protoieria Râmnicu-Vâlcea.

Cercul pastoral-misionar „Băbeni” s-a întrunit la Parohia Frâncești I

Luni, 18 februarie, în Protopopiatul Râmnicu-Vâlcea, la Parohia Frâncești I a avut loc întrunirea preoților din Cercul pastoral-misionar „Băbeni”.

Lucrările cercului pastoral au debutat cu săvârșirea Tainei Sfântului Maslu, urmată de susținerea prelegerii cu tema „Biserica – centrul vieții spirituale a satului românesc”, de către părintele Ion Rădulescu, preot paroh la Parohia Frâncești I.

„Satul românesc a avut ca centru al întregii vieți

spirituale, Biserica, un adevărat axis mundi, după expresia lui Mircea Eliade, în care se întâlnește cerul cu pământul, îngerii și sfinții cu oamenii, oamenii între ei, dar și vii cu morții. Un univers întreg. În jurul sfântului locaș gravita toată viața comunității, deoarece sfintele sărbători își au obârșia în cuvântul psalmistului: tocniți sărbătoare cu ramuri umbroase până la coarnele altarului (Psalmul CXVII, 27). Nicolae Iorga spunea, despre rolul bisericii și comunității parohiale sătești, că: satul și Biserica au emancipat România, una i-a dat dimensiunea civilizației umane, cealaltă i-a dat dimensiunea sacrului, iar popoarele care au

sacralitatea în ființa lor au și destin, au și loc în istorie. Satul, familia și Biserica la care se adaugă și școala sunt stâlpii pe care se sprijină formarea individuală a persoanei umane, dar și a neamului. Sunt valori unice, inestimabile și inconfundabile pe care le prețuim ca pe niște bunuri sacre”, a subliniat părintele.

După prezentare s-au purtat discuții pe marginea temei susținute. În continuare s-au dezbătut o serie de probleme administrative, fiind identificate și modalități privitoare la intensificarea activităților social-filantropice și misionar-pastorale la nivelul parohiilor. În încheiere, părintele Radu Constantin Miulescu, responsabil de lucrările cercului, a mulțumit preoților prezenți pentru participare.

Întrunirea preoților din Cercul pastoral „Băbeni” a fost un prilej de sporire a comuniunii și de intensificare a colaborării între preoți, iar pentru credincioși a fost un prilej de întărire în credință și de integrare reală în viața Bisericii.

Activități catehetice la Biserica Sfântul Dumitru

Joi, 21 februarie, la invitația Școlii Take Ionescu din municipiul Râmnicu-Vâlcea, părintele Septimiu Manu de la Parohia Sfântul Dumitru a participat la orele de religie.

În cadrul parteneriatului dintre instituția de învățământ și parohie a fost reafirmat în permanență faptul că „Școala răspândește cunoștințele necesare omului cult și dezvoltă facultățile sufletești, iar Biserica cultivă spiritul și îl înalță, îl deșteaptă și nutrește sentimentele cele mai nobile, care fac pe om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.

Doamna profesoară Laura Lăcraru, directorul adjunct al școlii, a arătat că „profesorul de religie trăiește bucuria revederii cu elevii săi de care se apropie cu tact și multă dragoste, astfel încât, în timpul orelor de religie ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și învață să-L urmeze. L-am invitat pe părintele Septimiu Manu să vorbească elevilor despre iubirea față de Dumnezeu, față de părinți și față de semenii, despre bunătate și prietenie. Mai mult decât atât, părintele a subliniat faptul că participarea la slujbele Bisericii are ca finalitate atât trăirea credinței în comuniune eclesială, cât și educația prin participare la viața comunității”.

Întâlnirile părintelui cu elevii vor continua în perioada următoare atât la orele de religie, cât și la centrul catehetic al parohiei, aflat în apropierea instituției de învățământ.

Activități filantropice și catehetice în Protoieria Drăgășani

Parohii din cuprinsul Protoieriei Drăgășani au inițiat noi proiecte filantropice și catehetice în perioada Triodului.

Astfel, la inițiativa părintelui Ilie-Cristian

Florescu, Parohia Mamu din comuna Mădulari vine în întâmpinarea nevoilor materiale ale câtorva enoriași cu pachete de alimente, acțiuni sociale derulate în cadrul întâlnirilor catehetice săptămânale din biserică.

În Parohia Rusănești, părintele Mihai-Gabriel Făurar a reușit să cristalizeze în jurul acțiunilor filantropice parohiale un grup de credincioși care reușesc în mod periodic să ajute pe cei aflați în lipsuri materiale. Un astfel de moment l-a constituit donarea de lemne de foc și alimente unor persoane în vârstă sau dăruirea de haine, rechizite și jucării unor copii din grupul catehetic. De asemenea, s-a oferit un cărucior cu roțile unei persoane bolnave, încercându-se prin aceste gesturi să fie alinate suferințele și lipsurile materiale ale celor aflați în nevoie.

Cerc pastoral la Parohia Horezu II
Parohia Horezu II, aflată în cartierul Urșani a orașului Horezu, a găzduit marți, 26 februarie, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, întâlnirea preoților din cadrul Cercului pastoral-misionar Horezu.

După săvârșirea Sfintei Liturghii și a Tainei Sfântului Maslu, părintele Constantin Mănescu a prezentat tema „Satul românesc, vatră a plămădirii, păstrării și promovării valorilor existențiale românești”.

„Preotul este părintele, sfătuitoarea, educatorul și slujitorul celor care sunt copleșiți de sărăcie, bătrânețe și izolare, este cel care păstrează și reafirmă în permanență valorile spirituale ale satului, ele însele recunoscute în timp de istorici, filozofi și teologi. În discursul său de recepție la Academia Română din 5 iunie 1937, intitulat Elogiul satului românesc, poetul și filosoful român Lucian Blaga dezvoltă de fapt metafora sa poetică „veșnicia s-a născut la sat” și argumenta că satul românesc este „singura prezență vie încă, deși nemuritoare, nemuritoare, deși așa de terestră, este unanimul nostru înaintaș fără nume. A trăi în sat înseamnă a trăi în zăriștea cosmică și în conștiința unui destin emanat din veșnicie (...). Mândria satului de a se găsi în centrul lumii și al unui destin ne-a menținut și ne-a salvat ca popor peste veacurile de nenoroc. Satul nu s-a lăsat ispitit și atras în „istoria” făcută de alții peste capul nostru. El s-a păstrat feciorelnic neatins în autonomia sărăciei și a mitologiei sale pentru vremuri, când va putea să devină temelie sigură a unei autentice istorii românești”.

Întâlnire de lucru pentru dinamizarea accesului la educație – în cadrul proiectului „Alege Școala - o șansă pentru viitor!”

Preoiți de la 5 parohii din Arhiepiscopia Râmnicului, care implementează proiectul „Alege școala - o șansă pentru viitor!”, au primit marți, 12 februarie, echipament electronic, necesar activităților educaționale, din partea Patriarhiei Române și a Fundației World Vision România. Acest proiect adresat copiilor se derulează timp de 36 de luni, prin intermediul Ministerului Educației Naționale, întrucât activitățile educaționale se desfășoară în Biserică și în școală.

În cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului, Patriarhia Română, prin Sectorul teologic educațional, și Fundația World Vision România implementează din luna aprilie a anului 2018 proiectul „Alege școala - o șansă pentru viitor!”. Prin derularea proiectului se dorește prevenirea și corectarea fenomenului de părăsire timpurie a școlii, prin activități educaționale de tip „școală după școală”, școli duminicale, excursii, tabere, sesiuni de lucru pe teme de sănătate, igienă și nutriție, sesiuni

de consiliere și educație parentală, dar și prin apropierea copiilor de Biserică, prin formarea duhovnicească.

Astfel, pentru dinamizarea activităților educaționale din cele cinci parohii, cu unitățile de învățământ arondate, a avut loc o întâlnire a preoților de la parohiile vâlcene cu reprezentanții Patriarhiei Române și Fundației World Vision România, pentru analizarea stadiului actual, prezentarea activităților viitoare, dar și a diferitelor necesități și aspecte cu care se confruntă.

„În contextul socio-economic actual, proiectul «Alege școala - o șansă pentru viitor!» este extrem de benefic având în vedere că în România ultimilor ani fenomenul de părăsire timpurie a școlii tinde să se amplifice. Astfel proiectul nostru vine în sprijinul copiilor din 5 comunități din județul Vâlcea: Dănicei, Mihăești, Drăgoești, Bujoreni și Frâncești, un total de 960 de copii și 50 adulți. Aceștia vor beneficia de activități remediale și extracurriculare menite să contribuie în special la prevenirea abandonului

școlar”, a declarat părintele Constantin Naclad, Managerul proiectului „Alege școala - o șansă pentru viitor!”.

La întâlnirea de lucru, care a avut loc în sala Emaus a Casei Sfântul Ierarh Calinic, a participat și prof. Elena Roxana Croitoru, inspector școlar proiecte educaționale în cadrul ISJ Vâlcea, care a evidențiat bunele condiții în care se desfășoară proiectul educațional, precum și promovarea activităților derulate în mass-media locală.

Părintele Florin Marica, consilier patriarhal, coor-donator al proiectelor „Alege școala!”, a evidențiat necesitatea derulării activităților extracurriculare centrate pe nevoile copiilor, astfel încât să stimuleze mai mult accesul și participarea la procesul educațional.

„În completarea orei de religie, Patriarhia Română, prin proiectele pe care le desfășoară, își propune se refacă legătura copiilor cu o comunitate vie, mărturisitoare și rugătoare. Prin acest proiect educațional ne propunem să-i integrăm pe copii în duhul prieteniei și al comuniunii, să prevenim abandonul școlar în familiile sărace și în cele în care părinții sunt plecați la muncă în străinătate.

De aceea considerăm că prin aceste activități specifice care se derulează în Școală și în Biserică contribuim mai mult la educarea, formarea și pregătirea copiilor pentru viață”, a precizat părintele consilier patriarhal Florin Marica.

„Duhul în care faci un lucru este mai important decât lucrul însuși”, a spus conf. univ. dr. Adrian Lemeni, consilier patriarhal onorific în cadrul Sectorului teologic-educational, expert formator în cadrul proiectului.

„În societatea de astăzi există mentalitatea prin care ni se cer performanțe, eficiențe, rezultate foarte vizibile, care au și ele importanța lor, dar adesea devenim prizonierii lucrurilor foarte palpabile, a unor performanțe într-un anumit duh prin care pierdem poate esențialul, pierdem poate ceea ce înseamnă puterea întâlnirii reale cu celălalt. Mai ales atunci când vorbim despre educație cred că este important să avem în vedere această dimensiune a felului în care ne angajăm atunci când suntem implicați în actul educațional. Proiectul «Alege școala - o șansă pentru viitor!» reprezintă o oportunitate extraordinară. Astfel, avem posibilitatea în interiorul unor comunități și unde există anumite dezavantaje să ne confruntăm efectiv cu realitatea așa cum este ea, de multe ori neplăcută. De aceea, contează foarte mult duhul, jertfa pe care suntem dispuși să o investim în ceea ce facem. Cred că foarte mult contează sufletul pe care noi îl punem, întrucât copiii au nevoie de empatie, care este transmisă prin prezență personală, prin ceea ce înseamnă o anumită trăire sufletească”.

Totodată, conf. univ. dr. Adrian Lemeni a reliefat necesitatea cooperării dintre Biserică, Familie și Școală pentru cultivarea unei educații autentice care are perspectiva formării caracterelor puternice.

„Azi, poate mai mult ca oricând, suntem tentați să prezentăm informații peste informații, dar informația nu este echivalentă cu cunoașterea și cu atât mai mult cu caracterul. Un om informat, chiar dacă este actualizat cu ultimele noutăți, nu înseamnă obligatoriu că are un anumit caracter, că are o anumită atitudine care derivă dintr-un caracter puternic. Atunci este foarte importantă educația și în familie, și în școală, și cu atât mai mult la nivel instituțional în Biserică. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea

că, în educație, investiția este esențială pentru că ea vizează nu formarea unor cetățeni pentru lumea aceasta, ci pentru Împărăția lui Dumnezeu, pentru veșnicie. Ceea ce investim noi în educație, fie material, fie sufletește, nu se cuantifică doar prin reușitele în viață, ci prin formarea unor caractere pentru viață, pentru viitorul copiilor. De aici și specificitatea caracterului creștin. Cineva care se formează pe această linie și are un caracter creștin are în vedere în fiecare situație concretă din viață perspectiva veșniciei, a realității Împărăției lui Dumnezeu”, a explicat Adrian Lemeni, consilier patriarhal onorific.

Din partea Arhiepiscopiei Râmnicului a fost prezent părintele Cristian Bănuță, consilier eparhial al Sectorului Învățământ și Activități cu tineretul, care a transmis cuvintele de binecuvântare ale Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie. Totodată a vorbit despre implicarea Centrului Eparhial pentru buna implementare a proiectului, subliniind faptul că mai multe parohii din municipiul Râmnicu-Vâlcea și din județ au început derularea de activități

educaționale cu copiii și tinerii.

La finalul întrunirii, fiecare preot a primit câte un laptop, video proiector și ecran video proiector, cu scopul atragerii copiilor și tinerilor în activitățile educaționale. Cele 5 parohii în care se desfășoară proiectul sunt: Dobrești, comuna Dănicei - preot Mihai Baciu; Drăgoești II, comuna Drăgoești - preot Lucian Drigă; Stupărei, comuna Mihăiești - preot Mihail Lăcraru; Frâncești 1, comuna Frâncești - preot Ionuț Rădulescu; Bujoreni, comuna Bujoreni - diacon Cristian Balaci. Tot în cadrul întrunirii, preoții, care până în prezent au lucrat pe bază de voluntariat, au semnat actele de angajare în cadrul proiectului.

Proiectul „Alege școala - o șansă pentru viitor!” este un proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020. Componentă 1- Apel: POCU/74/6/18/18/ Operațiune compozită OS.6.2, 6.3, 6.4, 6.6. Beneficiar/Partener: Fundația World Vision România/Patriarhia Română. Numărul de identificare al contractului: POCU/74/6/18/106002.

Simpozionul național cu participare internațională „Sănătatea mediului – sănătatea noastră”

Sala de festivități a Grădiniței *Toți Sfinții*, structură a Seminarului Teologic *Sfântul Nicolae* din municipiul Râmnicu-Vâlcea, a găzduit vineri, 22 februarie, cea de-a șasea ediție a Simpozionului Concurs Național cu participare internațională „Sănătatea mediului – sănătatea noastră”.

Simpozionul a fost organizat de Seminarul Teologic Ortodox *Sfântul Nicolae*, Grădinița *Toți Sfinții* în colaborare cu Asociația Interculturală Româno-Elenă *Dacia* din Grecia, reprezentată de doamna prof. Popescu Daniela. Proiectul educațional a fost prezentat în deschidere de doamna profesor Ruxandra Boncan care a salutat prezența cadrelor didactice și a elevilor din Vâlcea, Sibiu, Olt, Dâmbovița și Mehedinți, dar și participarea indirectă a elevilor din străinătate care au trimis lucrări științifice pe tema protejării mediului înconjurător.

Responsabilitatea față de natură a fost subliniată și în cuvântul de binecuvântare al Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Varsanufie, cuvânt ce a fost rostit de către părintele Alexandru Cristian Bănuță, Consilier Învățământ și Activități cu tineretul în cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului: „Ocrotirea mediului înconjurător, purtarea de grijă a omului față de natura creată de Dumnezeu este

o datorie a omului ca și chivernisitor al creației lui Dumnezeu, potrivit poruncii: «Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, peste toate animalele, peste toate vietățile ce se mișcă pe pământ și peste tot pământul!» (Facerea I, 28). Stăpânirea pământului, a creației lui Dumnezeu, nu este o stăpânire despotică, ci o purtare de grijă, o chivernisire a acesteia, omul fiind, sau trebuind să fie, un împreună lucrător cu Dumnezeu în lume.

De aici rezultă responsabilitatea omului față de mediul înconjurător, acesta dând seama înaintea Dăruitorului de modul în care a folosit și a chivernisit darul primit.

Ne bucurăm că în ultimul timp a crescut tot mai mult numărul activităților educative privind mediul înconjurător, sesizându-se responsabilitatea omului pentru criza ecologică prin care trecem”.

Au urmat apoi mesajele din partea Inspectoratului Școlar Județean Vâlcea, al asociațiilor partenere, iar la finalul festivității de deschidere, părintele Ștefan Zară, directorul Seminarului Teologic *Sfântul Nicolae*, a prezentat legătura dintre criza duhovnicească a omului contemporan cu criza ecologică: „Cauza crizei ecologice de astăzi nu trebuie căutată în altă parte, ci în noi înșine. Dezastrul ecologic își are rădăcinile în criza

teologică și antropologică pe care o cunoaște omul contemporan. Alungarea lui Dumnezeu din creație, urmare a concepțiilor teologice apusene, dar și îndepărtarea tot mai multă a omului de Dumnezeu, văzut ca fiind izolat într-un transcendent inaccesibil, este principalul motiv al crizei ecologice, omul văzându-se pe sine stăpân al creației. De aceea, soluțiile crizei ecologice trebuie căutate, pe de o parte, în schimbarea opticii asupra lumii, aceasta fiind un dar al lui Dumnezeu și nu un bun al nostru, iar pe de altă parte, în vindecarea noastră ca ființe înstrăinate de Dumnezeu”.

Preocuparea permanentă față de mediul înconjurător a fost impregnată în diferite forme culturale, parte din acestea fiind prezentate de Corala Seminarului Teologic Sfântul Nicolae, condusă de părintele Siluan Dumitru Scurtu. În continuarea evenimentului au fost prezentate

lucrările elevilor din țară și străinătate, colaje de imagini și materiale power-point care au întărit ideea că sănătatea mediului înseamnă de fapt sănătatea noastră.

Olimpiada de Religie pentru clasele V-XII și Gimnaziada județeană la șah

Sâmbătă, 23 februarie, la Seminarul Teologic Ortodox Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea s-a desfășurat etapa locală a Olimpiadei de Religie pentru clasele V-XII, zona Râmnicu Vâlcea. În aceeași zi a avut loc și etapa județeană a Gimnaziadei la șah pentru elevii din județul Vâlcea.

Concursurile au fost organizate de ISJ Vâlcea, prin inspectorul școlar pentru Religie, prof. Popescu Romeo, respectiv doamna prof. Iuliana Claudia Gavrișiu, inspector școlar la disciplina educație fizică, în colaborare cu Arhiepiscopia Râmnicului, din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, și prin implicarea profesorilor de Religie din județul Vâlcea.

Competițiile s-au desfășurat și în alte zone ale județului, conform împărțirii pe cercuri pedagogice. Orașele Drăgășani, Horezu, Bălcești, Berbești și Brezoi au găzduit elevii participanți din zonele respective.

La nivelul județului Vâlcea, au participat în cadrul acestor concursuri peste 300 de elevi, dornici să expună, cu talent și dăruire, în lucrările lor, cunoștințele dobândite în cadrul orelor de Religie. Elevii calificați în urma rezultatelor finale vor participa la etapa județeană.

Activități educative ale Asociației pentru Ora de Religie din județul Vâlcea

APOR Vâlcea, reprezentată prin doamna președinte profesor Daniela Samoilă, împreună cu directorii Colegiului Energetic din Râmnicu-Vâlcea au desfășurat mai multe activități educative la Muzeul Memorial Nicolae Bălcescu.

Elevii și profesorii participanți au fost întâmpinați de echipa de muzeografi ai Memorialului Nicolae Bălcescu împreună cu directorul muzeului, domnul prof. Chelcea Antonie. A fost prezentată expoziția de drapele românești din secolele XIX-XX, cu descifrarea însemnelor heraldice de pe fiecare drapel.

A urmat o incursiune în viața cotidiană a unei familii boierești din secolul al XIX-lea prin vizitarea conacului Bălcescu ce adăpostește Muzeul Memorial.

De asemenea, a fost prezentată de către domnul profesor Tănase Ovidiu importanța transmiterii către noua generație a faptelor ziditoare de patrie ale înaintașilor noștri.

Ca în fiecare an, activitatea desfășurată la Muzeul Memorial

Nicolae Bălcescu își propune a fi o lecție de istorie interactivă care să contribuie la păstrarea valorilor culturale, istorice, spirituale ale poporului român.

Simțirea românească de veacuri respiră unitate de credință, de limbă, de neam și trebuie să fie piatră de temelie pentru cei ce sunt chemați să ducă mai departe valorile românismului pe care să le arboreze ca pe cel mai de preț stindard al acestui popor.

Noi proiecte sociale, culturale și educative ale Asociației „Liga Femeilor Creștine Ortodoxe”

În cadrul primei întâlniri din acest an a fost prezentat raportul financiar al anului 2018, raportul de activitate al lunii ianuarie și au fost supuse atenției propuneri de noi activități pentru anul 2019.

La întâlnirea membrilor Ligii a fost invitat părintele Adrian Olteanu de la Parohia Dăești II, care a vorbit despre slujirea lui Dumnezeu și slujirea oamenilor. Părintele a subliniat că „Biserica Ortodoxă este prin definiție o Biserică a slujirii, în îndoita ei aspect: slujirea lui Dumnezeu și slujirea oamenilor. Pentru că slujirea ține de aspectul comunitar, eclezial, al vieții creștine, comunitatea creștină se realizează ca «ecclesia» nu numai prin mărturisire de credință și prin cult, ci și prin slujire față de lume. Slujirea este, de fapt, expresia vieții lăuntrice a creștinului și a Bisericii, în relația lor cu lumea”.

Activități sociale la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică Măciuca

Marti, 5 februarie, la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică Măciuca, s-a desfășurat manifestarea „Un dar, o rază de iubire” în cadrul proiectului „Iubirea de aproapele meu”.

În cadrul activității, membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului au fost oferite haine și alimente, cu sprijinul mănăstirilor Cozia, Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și Bincredinciosul Împărat Justinian cel Mare din satul Suiesti, a Bibliotecii Județene

Antim Ivireanul și Direcției de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea.

Recunoștința beneficiarilor a fost transmisă de domnul director Gabriel Popescu care a subliniat că foarte multe din persoanele din centru nu sunt vizitate de rude, fapt pentru care bucuria întâlnirii cu doamnele de la Liga Femeilor Creștine Ortodoxe este neprețuită.

Vizită la Centrul Andreea din cadrul DGASPC Vâlcea

Miercuri, 13 februarie, membrele Ligii Femeilor Creștin Ortodoxe au vizitat Centrul Andreea din cadrul DGASPC Vâlcea, acțiune desfășurată în cadrul parteneriatului „Copilăria, bucuria tuturor”.

Copiii au așteptat cu multă nerăbdare revederea cu doamnele, întâlnirea având scopul de a cultiva prietenia, de a îndemna la păstrarea armoniei și înțelegerii reciproce în spațiul în care trăiesc. Emoționanta întâlnire s-a finalizat cu oferirea de daruri și iconițe pentru îndemn la rugăciune.

Sprijin pentru beneficiarii Centrului de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Băbeni

La Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Băbeni s-a desfășurat, joi, 14 februarie, acțiunea „Prietenia, o floare ce înflorește la umbra unui suflet bun”, în cadrul proiectului „Iubirea de aproapele meu”.

Membrii delegației formată din preoții Ion Dincă de la Parohia Ostroveni și Constantin Mănescu de la Parohia Urșani, Constanța și Constantin Triță, poeți, Tatiana Mărcoianu, interpretă de muzică populară, Mihai Ghebre, director „Casa Pinocchio” Băbeni, alături de Zenovia Zamfir, inițiatoarea proiectului, au oferit beneficiarilor centrului un spectacol de muzică și poezie și au dăruit alimente.

Domnul Cristi Dima, directorul Centrului de la Băbeni a mulțumit pentru clipa de bucurie și darurile primite.

„O seară, o poveste”, la Centrul pentru copilul cu dizabilitati din cadrul DGASPC Vâlcea

Membrele Ligii Femeilor Creștine Ortodoxe

au vizitat, miercuri, 21 februarie, Centrul pentru copiii cu dizabilități din cadrul DGASPC Vâlcea, acțiune desfășurată în cadrul proiectului „Copilăria, bucuria tuturor”.

Periodic, membrele Ligii însoțite de doamna Nora Rotomeza, psihoterapeut integrativ, se află în mijlocul copiilor, propunându-le „O seară, o poveste”, unde în atmosfera de basm și cântece specifice copilăriei, bucuria întâlnirii nu poate fi descrisă în cuvinte, pentru că o mamă creștină trebuie să se împartă și să se dăruiească deopotrivă și alor săi, dar și celor lipsiți de îmbrățișarea caldă, maternă.

Proiectul „Dăruim din toată inima” la Centrul Maternal din Troianu

Joi, 28 martie, la Centrul Maternal din Troianu s-a desfășurat acțiunea „Dăruim din toată inima” în cadrul proiectului „Iubirea de aproapele meu”.

La inițiativa doamnei Daniela Fieruț, reprezentantele proiectului „Iubirea de aproapele meu” au oferit beneficiarilor centrului obiecte de îmbrăcăminte, dulciuri și mărțișoare.

Acțiunea a fost organizată de Liga Femeilor Creștine Ortodoxe din Arhiepiscopia Râmnicului în colaborare cu Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea, DGASPC Vâlcea și Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și Bincredinciosul Împărat Justinian cel Mare din satul Suiesti, comuna Stănești, județul Vâlcea. La final, doamna doctor Daniela Paraschiv a mulțumit pentru darurile primite.

Incluziunea socială a rromilor, o preocupare permanentă a Bisericii Ortodoxe Române

Biserica Ortodoxă Română manifestă o grijă deosebită față de comunitatea rromă din țara noastră, atât sub aspect social, cât și din punct de vedere pastoral și are ca preocupare permanentă incluziunea socială și eliminarea discriminării.

Potrivit ultimului recensământ efectuat în anul 2012, în România trăiesc peste 600.000 de rromi, aproximativ 3,3% din populația țării. Biserica nu i-a uitat și desfășoară activități continue pentru sprijinirea lor, atât din punct de vedere social, cât și pastoral misionar.

Cerințele misiunii în rândul etnicilor rromi privesc intensificarea activităților catehetice, susținerea procesului educativ și absolvirea

ciclorilor superioare de învățământ, dezvoltarea sistemului de asistență socială și sprijin în integrarea lor pe piața muncii.

Părintele Nicolae Dorin Buda, inspector coordonator al Biroului Eparhial de Catehizare a rromilor din Arhiepiscopia Râmnicului, cu sprijinul Parohiei *Toți Sfinții* din Râmnicu-Vâlcea, a dăruit haine, încălțăminte și alimente, familiilor de rromi din comunitatea Seaca, Orașul Călimănești.

În cadrul programului social filantropic „Podema tatipe - Ghetuțe călduțe”, miercuri, 16 ianuarie, au fost dăruite ghetuțe elevilor rromi proveniți din

familii cu situație financiară precară din localitățile Lungești, Ocnele Mari, Muereasca și Dăești.

„Mulți dintre acești copii, pentru că nu au îmbrăcăminte adecvată sezonului rece, se aflau în risc de abandon școlar. Încercăm prin proiectele sociale pe care le desfășurăm în comunități să sprijinim familiile sărace, oferindu-le alimente și îmbrăcăminte”, a precizat părintele Nicolae Dorin Buda.

Slujbă de pomenire a rromilor decedați în lagăre, deportări și robie

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, la Catedrala Arhiepiscopală Sfântul Ierarh Nicolae din municipiul Râmnicu-Vâlcea a fost săvârșită marți, 19 februarie, slujba Parastasului pentru rromii trecuți la Domnul în lagăre, deportări și în robie. Slujba a avut loc în contextul împlinirii în ziua de 20 februarie a 163 de ani de la Dezrobirea rromilor în Principatele Române.

Slujba de pomenire a fost săvârșită de un sobor de preoți din Administrația eparhială, iar răspunsurile liturgice au fost date de membrii Corului Seminarului Teologic Ortodox Sfântul Nicolae din Râmnicu-Vâlcea.

La finalul slujbei, părintele Ștefan Zară, Consilier cultural eparhial, a citit cuvântul Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, intitulat „Implicare neobosită și necesitate misionară”. În cadrul cuvântului, a fost reliefat rolul Bisericii Ortodoxe Române în dezrobirea

persoanelor de etnie rromă din Țările Române și eforturile depuse de slujitorii Bisericii pentru integrarea și ajutorarea culturală, dar mai ales spirituală a comunității rrome. În acest context a fost evidențiată lucrarea Arhiepiscopiei Râmnicului, prin înființarea unui Birou de catehizare a rromilor, primul de acest fel în Patriarhia Română, coordonat de părintele inspector Dorin-Nicolae Buda. Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie a mai reliefat necesitatea elaborării de noi abordări în domeniul civil, cultural și social, precum și în strategia pastorală a Bisericii, pentru prevenirea diferitelor forme de degradare a persoanei umane. Totodată, a îndemnat pe membrii comunității rrome să fie următori, prin cuvinte și fapte, Domnului Hristos.

„Pe toți cei prezenți aici vă îndemn să continuați activitatea pe care am început-o, să nu vă descurajați, ci să continuați și să vă angajați în favoarea celui care are nevoie de ajutor, fiind în condiții de necesitate și de marginalizare. Orice rrom să poată găsi în voi frați și surori care îi iubesc cu aceeași iubire cu care Hristos i-a iubit pe cei în suferință. Fiți pentru frații voștri mâna cea pururea întinsă a lui Hristos Domnul către noi oamenii. Dar, mai mult decât orice, să fim conștienți că evoluția spre o integrare reală în societatea contemporană este extrem de lentă și că rezultatele adevărate nu se vor vedea la scara vieții unui om: lucrul va trebui să se întindă cu răbdare, dragoste și smerenie, pe durata mai multor generații. Biserica Ortodoxă depune tot efortul pentru această lucrare și este conștientă de importanța ei majoră”, a explicat Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Varsanufie.

Activitatea Biroului eparhial de catehizare a rromilor din cadrul Arhiepiscopiei Râmnicului se desfășoară pe mai multe planuri, cu scopul de a contribui în mod cât mai concret la integrarea socială și profesională a lor. În acest sens, în comunitățile de rromi din județul Vâlcea sunt implementate programe sociale, misionare, culturale și catehetice, prin care sunt distribuite articole vestimentare, alimentare și de igienă („Mirro ghiozdano” - Ghiozdanul meu; „Podema tatipe” - Ghetuțe călduțe); sunt asistați medical („Sastipen le rromenqe” - Sănătatea rromilor); sunt implicați în proiecte culturale cu prilejul unor zile aniversare sau comemorative, precum Ziua internațională a rromilor, Ziua minorităților naționale, Ziua dezrobirii rromilor.

Apariții editoriale la Editura *Praxis*

Sfântul Teodor Studitul, *Cuvântări*

Editura *Praxis* a Arhiepiscopiei Râmnicului lansează prin volumul Sfântul Teodor Studitul, *Cuvântări*, o nouă colecție de studii, „*Verba Patrum*”, născută după cum subliniază în cuvântul de binecuvântare Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, „din sesizarea unei nevoi imperioase de a avea la îndemână, în limba română, scrierile Sfinților Părinți, într-un limbaj actual, dar care să nu se îndepărteze de tradiția Bisericii Ortodoxe. Încă sunt foarte multe scrieri patristice care nu au fost traduse sau au fost traduse deficitar. Colecția de față urmărește, pe cât ne stă în putere, să plinească măcar o mică parte din acest gol simțit în cultura română”

În continuare, Înaltpreasfinția Sa arată că „prin scrierile lor, Sfinții Părinți, trăitori ai Cuvântului în Duhul Sfânt, au explicat cuvântul scripturistic nu doar pentru cei din vremea lor, ci și pentru noi cei de

astăzi, iar prin experiența trăirii lor în Duhul Sfânt au devenit modele de urmat, astfel, îmbogățindu-ne toți din trăirea lor. Sfinții Părinți nu au explicat cuvintele scripturistice prin puterea cunoștințelor lor, ci prin bogăția harului dumnezeiesc care sălășluia în ei. În acest sens, toți Sfinții Părinți ne comunică Cuvântul lui Dumnezeu în scrierile lor, dar ni-L și cuminică pe Acesta, pregătindu-ne spre o împărtășire tot mai deplină. Sfinții Părinți au răspuns nevoilor Bisericii din timpul în care au trăit, însă scrierile lor sunt și astăzi la fel de actuale și normative pentru cei ce vor să meargă pe Calea dată de Hristos Domnul; acestea încă sunt soluții pentru toate crizele duhovnicești din contemporaneitate.

Opera patristică este astfel un tezaur de mare valoare, fiind îngemănarea dintre cultura scriitorului și bogăția inepuizabilă a harului dumnezeiesc, ele având astfel o semnificație deosebită nu doar în plan misionar-pastoral, ci și cultural.

Tălmăcirea în limba română a scrierilor patristice de limbă greacă sau latină presupune nu doar un efort lingvistic și istoric, ci și un efort spiritual. Nu poți traduce din scrierile patristice fără un fundament duhovnicesc și fără o chemare de la Dumnezeu. Vocația este o însușire fundamentală a traducătorului de text patristic, acesta nefiind un translator al unui text vechi, ci un interpret al Cuvântului sălășluit în paginile scrierilor Sfinților Părinți. Virtuțile și gândirea sfinților se reflectă și în scrierile lor. Marginalizarea sau uitarea acestor texte este mai mult decât păgubitoare pentru viața duhovnicească”.

Sfântul Teodor Studitul (759-826), rămâne o personalitate de seamă a literaturii post-patristice prin scrierile și cuvântările sale împotriva iconoclaștilor, dar și prin catehezele sau cuvântările în care expune principiile vieții monahale.

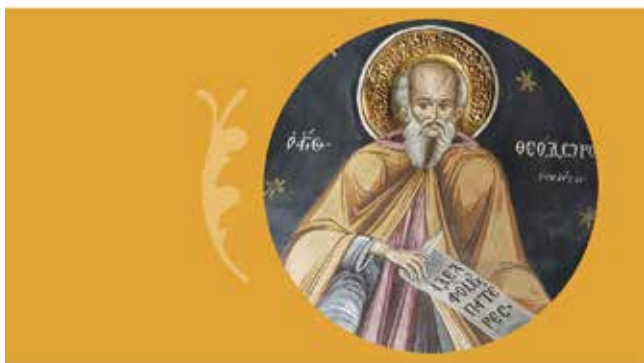
A existat dintotdeauna o preocupare pentru traducerea în limba română a operei Sfântului Teodor Studitul, care a fost începută de către Episcopul Filaret al Râmnicului, în anul 1784, reeditată în 1940, apoi în 1994.

Școala de traductologie a Arhiepiscopiei Râmnicului, coordonată de domnul Lector univ. dr. Octavian Gordon, oferă teologiei românești treisprezece *Cuvântări* inedite ale Sfântului Teodor Studitul.

Domnul Lector univ. dr. Octavian Gordon precizează în debutul volumului că scrierile Sfântului Teodor Studitul „se adresează într-un limbaj accesibil tuturor,

SFÂNTUL TEODOR STUDITUL CUVÂNTĂRI

„dar presărat, pe alocuri, cu pasaje anevoie de înțeles, dând măsura educației alese de care a avut parte acest stâlp al Ortodoxiei, anume rânduit de Dumnezeu să fie călăuză pentru creștini – călugări, întâi de toate, dar și mireni –, într-o perioadă de confuzie și derută în ceea ce privește atât învățătura de credință, cât și viețuirea bisericească propriu-zisă, povățuindu-ne, după douăsprezece veacuri, și arătând că învățătura și viețuirea creștină se ridică mult deasupra intrigilor de tot felul, biruind necazurile și uneltirile potrivnicului și ale potrivnicilor. Cele treisprezece Cuvântări – dintre care zece sunt Cuvântări la Praznice Împărătești și Sărbători ale Sfinților (I-X), una este un Cuvânt de laudă în cinstea Sfântului Arsenie (XII), iar alte două (XI și XIII) sunt necroloage – urmează șirul ediției lui J.-P. Migne, așa cum au fost ele adunate în volumul al 99-lea din Patrologia Graeca, ediție care a stat și la baza traducerii de față, în lipsa unei ediții critice complete a Cuvântărilor¹. Traducerea, ca și succintul cuvânt introductiv, a fost realizată de Maria Goiană, beneficiind și de mici îndreptări pe alocuri din partea noastră, menite în primul rând să asigure o relativă uniformizare stilistică, pe care dorim să o imprimăm, de altminteri, întregii colecții. Astfel, împreună cu traducătoarea, neam străduit să păstrăm specificul limbajului bisericesc românesc, desigur, în limitele inteligibilității și ale fidelității față de original, după măsura puținței limbii române. Acolo unde însă limbajul bisericesc tradițional românesc nu oferă suficiente soluții lexicale pentru redarea unor cuvinte ale limbii grecești, de altminteri mult superioare limbii române în ceea ce privește capacitatea de a forma noi cuvinte prin derivare și compunere, am apelat și la cuvinte din afara stilisticii tradiționale, ceea ce poate crea senzația unui oarecare disconfort pentru Cititorul instruit. Nu am dorit să jertfim însă nici precizia pe altarul stilisticii, nici stilistica pe altarul preciziei, ci, fără pretenția instrumentarului științific aplicat în mod procustian, am ales să ne încredem în puterea discernământului, după pricepere”.

Volumul cuprinde, așadar, următoarele texte:

- CUVÂNTAREA 1: Trebuie să fim cu luare aminte la felurite bucate: despre înfrânare. În Duminica Sfinților Părinți;
- CUVÂNTAREA 2: Al celui între Sfinți Părintelui nostru și Mărturisorului Teodor, igumenul Mănăstirii Studios, cuvânt la închinarea cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci, la mijlocul Postului;
- CUVÂNTAREA 3: La privegherea Praznicului Luminilor;
- CUVÂNTAREA 4: Cuvânt catehetic în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor;
- CUVÂNTAREA 5: Cuvânt de laudă la Adormirea Sfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu ;
- CUVÂNTAREA 6: Cuvânt la Soborul Oștirilor Cerești

- CUVÂNTAREA 7: Cuvânt la Nașterea Sfântului Prooroc și Înaintemergător Ioan Botezătorul;
- CUVÂNTAREA 8: Cuvânt de laudă la Tăierea Sfântului Cap al Marelui Botezător și Înaintemergător al lui Hristos;
- CUVÂNTAREA 9: Cuvânt de laudă în cinstea Marelui Apostol și Evanghelist al lui Hristos Ioan;
- CUVÂNTAREA 10: Al Cuviosului Părintelui nostru și Mărturisorului Teodor Studitul, cuvânt de laudă în cinstea slăvitului și Sfântului Apostol al lui Hristos, Vartolomeu;
- CUVÂNTAREA 11: Al Cuviosului Părintelui nostru și Mărturisorului Teodor, Igumenul Studiților, cuvânt la adormirea lui Platon, Părintele lui duhovnicesc
- CUVÂNTAREA 12: Lauda Sfântului Arsenie Pustnicul;
- CUVÂNTAREA 13: Cateheză a Cuviosului Părintelui nostru și Mărturisor Teodor Studitul, la adormirea mamei sale.

Fragment:

„Acum pământul îngrășat odrăsește, aduce rod și înflorește. La fel și trupul, îngrășat de felurite mâncăruri și băuturi, răspândește spinii patimilor. Țineți-l [în cumpătare], înfrânați-l după pilda Apostolilor și grija lui să nu o faceți spre poftă (Romani XIII, 14), ci, dându-i cele ce îi sunt de trebuință și îndestulătoare, duceți-vă viața în Duhul. În rest, păstrați [dreapta] măsură și în privința bucatelor, și a vinului. Și chiar dacă se dă vin spre băutură, [să se dea] ca o mică mângâiere și la vreme de sărbătoare sau la treburile mai obositoare, precum și celor bolnavi, celor deznădăjduiți sau celor care pornesc la drum. Iar în celelalte împrejurări trebuie să se ia până la o cană sau două, cel mult. Căci știți că aceasta o întărește Patericul. Nu fiindcă vreau să vă opresc de la mâncare, copiii mei, vă spun, după cuvântul Apostolului: Să se nimicească mâncarea (cf. 1 Corinteni VI, 13), ci fiindcă doresc ca voi să aveți parte de hrana cea adevărată, de aceea vă pun înaintea aceste cuvinte spre aducere aminte.

Vreau ca voi să mâncați și să beți, dar în chip cuvenit, plăcut lui Dumnezeu și mântuitor, spre tăria trupului, din pricina lucrărilor îndeplinite pentru trebuința [voastră]. Sau nu știți că, prin această înfrânare și prin lipsirea de cele plăcute ale lumii, de mâncărurile de carne, de băutul vinului, de băi, de scaldătorile încălzite, de bucatele gustoase și de fierturi, vi se pregătește dumnezeiescul Rai, cel care are Lemnul Vieții, apa nemuririi, dulceața Duhului, și vi se rândăuiește să vă bucurați și să vă desfățați de frumusețea cea de neînțeles și de nepătruns a chipului bunătăților celor veșnice, celor văzute în chip negrăit și contemplate în chip nevăzut? („Cuvântarea 1”, pp.23-24)

Patriarhul Justinian Marina (despre satul natal):

„A rânduit Bunul Dumnezeu, prin aleșii clerului și ai poporului, ca fiu al acestui sat, acela care și-a petrecut copilăria cu mulți dintre voi, timp de douăzeci și doi de ani, acela care, ca mulți dintre cei de față, a păzit oile pe dealul din jur, acela care a cosit fânul, a săpat porumbul și a secerat grâul cu voi, acela care, mai târziu, a fost pregătit de părinți să devină preot în satul lui, acela care, urmând șirul preoților în neamul său, s-a făcut preot și a înghebat familie în mijlocul satului în care a crescut, să fie chemat a cârmui destinele Bisericii Ortodoxe Române. Am văzut în aceasta o chemare și o cinstire pentru mine, dar o cinstire și pentru satul meu.

(...) Mama mi-a sădit în suflet dragostea fierbinte față de comorile nepieritoare ale învățaturii creștine, învățându-mă cum să mă rog lui Dumnezeu, ducându-mă încă de mic la biserică, îndemnându-mă să iubesc pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și cu toată puterea (Marcu, XII, 30), fără să uit că sunt dator de asemenea să respect și să iubesc pe oameni.

(...) Tata a fost un țăran cu minte sănătoasă, care și-a chivernisit cu pricepere gospodăria proprie, dar nu a stat nepăsător nici la nevoile consătenilor săi, fiindcă împreună cu ei a înființat și a condus o bancă populară în comună, a inițiat și a ajutat la realizarea multor lucrări de interes general în comuna mea de naștere.

(...) Iubiți consăteni, biserica e ridicată. Rămâne ca ea să fie încălzită de inimile voastre. Rămâne ca ea să aibă viață, să trăiască prin dragostea voastră către Dumnezeu. Pășind în ea, să vă cutremurați sufletele [...]. Și vă mai îndemn: așa cum îngrijiți de gospodăriile voastre, de case și de ogoare, așa să vă îngrijiți de sufletele voastre, ca ele să fie adăpate cu binecuvântarea lui Dumnezeu și cu bucuria învierii lor întru mântuire [...]. Lăsându-vă și întorcându-mă spre rosturile mele de fiecare zi, vă binecuvântează din toată inima și vă încredințez că, în rugăciunile mele, nu voi uita satul meu, pe țăranii mei de aici, mai cu seamă că sub Altarul acestei biserici, mi-am îngropat părinții”.

Sursă: † JUSTINIAN, *Apostolat social*.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Președinte:

Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie
Arhiepiscopul Râmnicului

Vicepreședinte:

Pr. Dr. Mercurie Daniel Apostol
Vicar administrativ

Director:

Pr. Dr. Ștefan Zară
Consilier cultural

Redactor-șef:

Pr. Constantin Olariu

Redactori:

Ioan Grigore Bușagă
Pr. Mihail Cazacu

Secretar de redacție:

Silviu Marian Dumitrașcu

Tehnoredactare și grafică:

Editura Praxis a Arhiepiscopiei Râmnicului

Coperta:

Ana-Maria Zară

E-mail:

editurapraxis@gmail.com

Adresă:

Arhiepiscopia Râmnicului
Str. Arhiepiscopiei, Nr. 1, Râmnicu-Vâlcea
Cod. 240178, O.P. 4, C.P. 419, Județul Vâlcea

Revista PRAXIS Anul IV, Nr. 1

ianuarie - februarie 2019

ISSN: 2457-5577 ISSN-L: 2457-5577

Casa Memorială „Patriarhul Justinian”

În Suiesti, satul natal al Patriarhului Justinian Marina, în anul 2017, a fost amenajată casa memorială a celui de-al treilea patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului.

Casa memorială, care a fost sfințită la 22 octombrie 2017, este amplasată între biserica ctitorită de către Patriarhul Justinian Marina, sub care au fost înmormântați părinții săi, și Mănăstirea Sfântul M. Mc. Gheorghe din Suiesti, zidită cu binecuvântarea și la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Varsanufie.

Ioan Marina s-a născut la 22 februarie 1901, în satul Suiesti, din județul Vâlcea, în familia unor agricultori, buni creștini, de la care a moștenit educația creștină și calitățile de bun administrator.

Patriarhul Justinian, luând parte la sfințirea bisericii din Suiesti, pe care el însuși a ctitorit-o aici, fiind „îndelung dorită de credincioșii întregului sat” mărturisea în cuvântul prilejuit de acest eveniment dragostea lui față de locurile natale, dar și importanța acestora în dezvoltarea propriei personalități: „A rânduit Bunul Dumnezeu, prin aleșii clerului și ai poporului, ca fiu al acestui sat, acela care și-a petrecut copilăria cu mulți dintre voi, timp de douăzeci și doi de ani, acela care, ca mulți dintre cei de față, a păzit oile pe dealul din jur, acela care a cosit fânul, a săpat porumbul și a secerat grâul cu voi, acela care, mai târziu, a fost pregătit de părinți să devină preot în satul lui, acela care, urmând șirul preoților în neamul său, s-a făcut preot și a înjghebat familie în mijlocul satului în care a crescut, să fie chemat a cărmui astăzi destinele Bisericii Ortodoxe Române. Am văzut în aceasta o chemare și o cinstitură pentru mine, dar o cinstitură și pentru satul meu [...].”

Iubiți consăteni, biserica e ridicată. Rămâne ca ea să fie încălzită de inimile voastre. Rămâne ca ea să aibă viață, să trăiască prin dragostea voastră către Dumnezeu. Pășind în ea, să vă cutremurați sufletele [...]. Și vă mai îndemn: așa cum îngrijiți de gospodăriile voastre, de case și de ogoare, așa să vă îngrijiți de sufletele voastre, ca ele să fie adăpate cu binecuvântarea lui Dumnezeu și cu bucuria învierii lor întru mântuire [...]. Lăsându-vă și întorcându-mă spre răsturile mele de fiecare zi, vă binecuvîntez din toată inima și vă încredințez că, în rugăciunile mele, nu voi uita satul meu, pe țărani mei de aici, mai cu seamă că sub Altarul acestei biserici, mi-am îngropat părinții”.